

ÎN PAG. 3.

150 de ani de la nașterea lui

KARL MARX

ÎN PAG. 5.

ANCHETA NOASTRĂ

LABORATOARELE LUMII PREGĂTESC NOI SURSE DE HRANĂ

ÎN PAG. 4.

CARNAVALURILE TINERETULUI

ADEZIUNE UNANIMĂ FAȚĂ DE HOTĂRÎRILE PLENAREI C. C. AL P. C. R.

CU SENTIMENTUL UNEI ÎNALTE STIME PENTRU PARTID

DUMITRU MICU

În reprezentarea mea, Lucrețiu Pătrășcanu a fost întotdeauna, un intelectual de elită, spirit incandescent, gânditor cu un vast orizont, marxist autentic. Cunoșcându-i activitatea pe tărîm social-politic de ajuns de sumar, am avut în schimb, șansa de a-i parcurge sau măcar folietona lucrările de istorie, economie politică și filozofie apărute în primii ani de după 1944: "Un veac de frământări sociale. Problemele de bază ale României. Sub trei dictaturi. Curente și tendințe în filozofia românească, cum și diverse studii mai mici, conferințe, articole și interviuri. Eram în acei ani elev la un liceu din Cluj, în clase nu prea mari, și, desigur, nu aveam nici pe departe pregătirea trebuitoare pentru a putea înțelege integral cuprinsul unor asemenea scrieri; totuși, m-am ales cu anume cunoștințe prețioase și mai cu seamă am rămas impresionat de tinuta intelectuală a acestor opere, de acuitatea analizei, stringența argumentărilor, de supletea și modul nuanțat al aprecierilor, de claritatea expunerii. Volumul "Curente și tendințe în filozofia românească, îndeosebi, mi-a fost, o vară, carte de căpătâi. Desi nu puteam, chiar la nivelul meu de atunci, să ader la toate concluziile autorului, deși simțeam că în special capitoul despre Blaga e susceptibil de completări și reformulări, cartea în ansamblu mi s-a impus ca o realizare notabilă în planul gândirii filozofice naționale.

convoorbirii, amintindu-și cele dinții lecturi hotărâtoare, declară: „Îmi amintesc mai ales de lecturile pasionate ale acestor ani, cînd mi s-a deschis, prin mijlocirea operelor lui Sadoveanu, Caragiale, Brătescu-Voinești, și a literaturii semănătoriste, pasiunea pentru viața și fenomenul românesc. N-aș putea spune că aceste lecturi m-au înrîurit fundamental, dar ele au contribuit la trezirea interesului pentru

Noi, cei care slujim școala superioară de foarte mulți ani, înțelegem poate mai complet înțreaga însemnătate a măsurilor dezbătute în recenta plenară a partidului pentru elaborarea unei noi legi a învățămîntului care îl va structura și-l va rezeza în mod științific, mai deplin concordant la epoca noastră, la contemporaneitatea științifică și tehnică mondială. Spun aceasta, pentru că eu cunosc din experiență proprie, de 50 de ani slușiti la catedră; de la ce s-a pornit, cît de mari au trebuit să fie eforturile, chiar sacrificiile materiale, ale statului, ale regimului nostru pentru a ridica învățămîntul românesc în rîndul școlilor de prestigiu din lume, cît de bine se reflectă în oglinda școlii nobilele transformări pe care le-a cunoscut țara noastră sub auspiciile politicii de mare înțelepciune a partidului.

Fiecare lucru spus în plenară, îndrumările toate care au reieșit atît de limpede din cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU trebuie reținute, au — în contextul precucerilor

VALOAREA DASCĂLILOR SE MĂSOARĂ PRIN CALITĂȚILE DISCIPOLILOR

Acad. prof. MILTIADE FILIPESCU

pentru îmbunătățirea învățămîntului — o însemnătate deosebită. Fie-mi îngăduiți să mă opresc doar asupra cîtorva aspecte pe care le-am reținut cu deosebire.

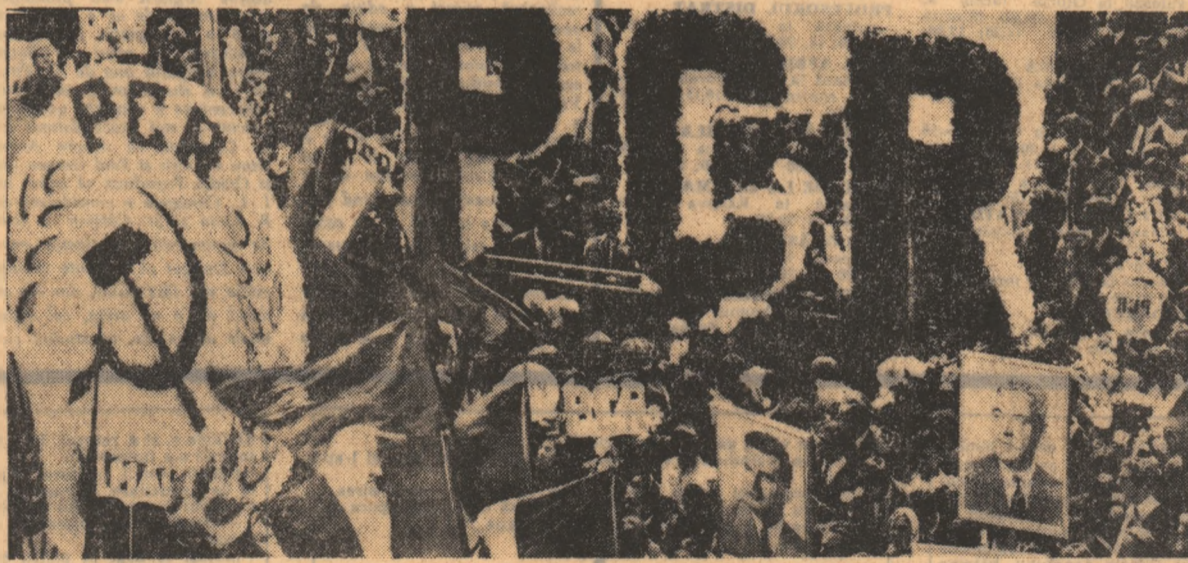
În primul rînd, nu pot să nu remarc luciditatea, spiritul realist, laborios, totodată, cu care a fost analizat stadiul actual al învățămîntului, iucisvitarea critică, întemeiată, constructivă, care au avut darul să ne mobilizeze pe toți cei care activăm pe tărîmii școlii într-o activitate de largă perspectivă, pentru a conferi valoare practică indicățiilor primite. Am avut sentimentul că în plenară, au fost exprimate părerile, propunerile, dorințele noastre, am simțit că definitivarea studiilor elaborate de Ministerul Învățămîntului pentru o nouă rezezare a școlii de toate gradele constituie de fapt o sinteză a experienței noastre, a observațiilor pe care dascălii și specialiștii le-au făcut în ideea perfecțării învățămîntului. S-a ajuns în cele din urmă, după o perioadă de studii și consultări, potrivit indicățiilor date de Congresul al IX-lea al partidului, la o formulă scotită adevărată pentru mersul înainte al învățămîntului nostru, la un sistem unitar, bine

În Editura politică a apărut: PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

din 22 - 25 aprilie 1968

CUPRINS

- Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la încheierea dezbaterilor privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, profesional, tehnic și superior în Republica Socialistă România.
- Informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., cu privire la compoziția partidului, la întărirea continuă a rîndurilor sale și intensificarea activității de educare a comunistilor.
- Informarea Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., cu privire la activitatea organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești privind examinarea și rezolvarea scrisorilor, sesizărilor și cererilor oamenilor muncii.
- Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la unele probleme actuale ale activității internaționale a Partidului Comunist Român.
- Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la reabilitarea unor activiști de partid.
- Lucrarea a apărut în tiraj de masă.

1 Mai în Piața Acizatorilor din Capitală

Foto: ION CUCU

Citate din memorie

Plouă. În amintiri și peste lume, plouă. O ploaie vîjelioasă și aspră, prăbușită peste pămînt ca o jertfă a zeilor. Tăcut și înclitic, peste un pămînt erupat și scos, frînt între durere și bucurie, ca între două tărîmuri dispune. E o liniște surdă, că parcă aud, din afunduri, lătrînd cătevi pămîntului. Sfîșii cu un deget umbra ploii și de după marana unui curcubea părelnic și sfios reapar urzind întrebător doi ochi rotunjiți peste chipul știut. Ponește pe dîra curcubelui, apropiindu-mi chipul prieten și îndrăgît, încercînd să-l înțeleg, frumos și întreg, așa cum l-am cunoscut și cum îl păstrează odăile cele de afund și albastre ale sufletului...
Noi îi spunem nea Florică. Nu era cu mult mai în vîrstă decît noi, dar poate că știa ceva cu care să-ți încerce sufletul — noi îi spunem nea Florică. Și nu era mai înalt decît noi, și nici mai lît în spate, ochii îi avea tot abogști, și nici pe drum nu călca domol, apostolește ca Dumitru Sfîntu (ha dacă-mi aduc bine aminte călca apăsat, trudit, pînă trăgînd pămîntul după el) în fața noi-er coborîți blajin din catapeteusă

I. ANDREIȘA

(Continuare în pag. a IV-a)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5894 | 8 PAGINI — 30 BANI | SIMBĂȚĂ 4 MAI 1968

Confruntare

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PRIMIT PE N' FAMARA KEITA, membru al Biroului Politic Național al Partidului Democratice Guineez, ministrul schimburilor din Guineea

Vineri la amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit pe N' Famara Keita, membru al Biroului Politic Național al Partidului Democratice Guineez, ministrul schimburilor din Guineea, rare se află în vizită în țara noastră în fruntea unei delegații economice guvernamentale. La primire a luat parte tov. Gheorghe Ciocara, ministrul comerțului exterior. În timpul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme privind dezvoltarea colaborării economice între cele două țări și unele aspecte ale situației internaționale actuale.

(Agerpres)

IN PAG. 7 SPORT MEXIC — gazda celei de a XIX-a OLIMPIADE Dacă n-ar fi echilibrul mediocrității (avanronica etapei de fotbal)

„Una din condițiile de căpetenie pentru ca arta să aibă putere mobilizatoare și educatoare — precizează C. DOBROGEANU-GHEREA — este moralitatea artistului însuși. Înălțimea morală, intelectuală, ideală la care a ajuns”. Evident, această exigență formulată de marele nostru critic vizează nu numai arta, ci orice creație umană, și nu numai pe artist, ci pe orice creator de idei, de rețete și eficiente valori materiale și spirituale, aflate în patrimoniul umanității, în serviciul umanizării și al binelui comun. În ansamblul valorilor umane, dar mai cu seamă în contextul nostru socialist, exigența morală, slujirea neșămurită a adevărului a devenit cel mai stringent imperativ categoric. Ea devine, totodată, cu energie invincibilă și se profilează sub ochii noștri ca trăsătură structurală a omului modern, a personalității de tip nou. Pentru ca investigația științifică să satisfacă la un înalt și mereu elevat nivel de eficiență

practică și teoretică acest programatic și constructiv mesaj social, se preconizează un sistem de măsuri principale și concrete-organizatorice, care vizează în esență orientarea, problematica, stilul muncii de cercetare, stimularea inițiativei creatoare, perfecționarea pregătirii cadrelor științifice, modalitățile de verificare și valorificare a rezultatelor obținute în cele mai diferite domenii. Rezultatele și eficiența angajărilor științifice depind, firește, de metodele folosite, de natura obiectivelor formulate, de condițiile în care se desfășoară, de mijloacele și scopurile ei, dar ele depind — și doar asupra acestui aspect as vrea să insist — și de factorii subiec-

tivi: de calitatea morală și intelectuală, de concepția cercetătorului, de atitudinile și relațiile sale. Adevărul n-a fost, nu este și nici nu poate fi, „un repaș mort”, o abstracțiune gratuită, identică cu ea însăși, neconținută cu timpul, cu spațiul, cu vărul dobindește împotriva erorii pregnantă, putere de pătrundere și de convingere, capacitatea de înrîmire nu numai în funcție de alți parametri esențiali — spațiu, timp, epocă, arinduire socială, nivel de cultură și civilizație, cerințe și necesități — ci și în dependență de creatorul tudin și de înfăptuiri creatoare în toate domeniile și sferile de activități umane, ci și la un proces precipitat dar profund de configurare și de afirmare viguroasă a personalității plene. Munca intelectuală și de creație este impulsivă în prezent de un complex de factori so-

exclusiv al savanților, al oame-nilor de înzestrare excepțională, ci au devenit în climatul nostru social și chiar în epoca noastră trăsături caracterologice dominante, ce se cultivă încă din apii de școală și mai cu seamă de facultate, unde se desăvîrșește — moral și intelectual — formarea viitorilor specialiști din cele mai diferite domenii. Aceste calități nu se formează însă de la sine, ci implică o mare sollicitudine și responsabilitate din partea tuturor educatorilor, care simțitan cu informația transmisă au datoria să formeze și personalitatea morală, fizionomia caracterologică a tinerii generalii. În vederea realizării acestui obiectiv de finalitate majoră — se înțelege — întregul climat de viață, de muncă, de relație și de gândire trebuie să fie — și este în cea mai mare măsură — optim și eficient. Gîndirea independentă și creatoare, spiritul științific, atitudinea profund morală și receptivă

(Continuare în pag. a VII-a)

La Uzinele „1 Mai” din Ploiești

AER CURAT

LULIAN NEACȘU

Există în viața fiecărui om momente deosebite, momente care au caracterul de excepție, momente care au caracterul de excepție, momente care au caracterul de excepție...

Există în viața fiecărui om momente deosebite, momente care au caracterul de excepție, momente care au caracterul de excepție, momente care au caracterul de excepție...

vinovat nimeni de conștientizarea acestor momente, și dacă nu bem prea mult...

vinovat nimeni de conștientizarea acestor momente, și dacă nu bem prea mult...

Ripa Uvedevode ION GRIGORE

TEATRE

SIMBATA 4 MAI

Opera română Bal mascat ora 19.30; Opera Comica Maritza ora 19.30; Teatrul Național Comedia Maria Stuart ora 19.30; Sala Studio Martin Bormann ora 19.30; Teatrul de comedie Un Hamlet de provincie (scena nr. 16) ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” Sala Schitu Măgureanu Iulius Cezaș ora 20; Sala Studio Ștefan Mitiță Blajini ora 20; Teatrul Mic Baltagul ora 20;

DUMINICA 5 MAI

Opera română Prinț și cerșetor ora 11; Liliacul ora 19.30; Opera Comica Singe vienez ora 19.30; Prințesa circului ora 19.30; Teatrul Național Comedia Heidelberg de altădată ora 10; Regina de Navara ora 15; Oameni și șoareci ora 19.30; Sala Studio Păriașii teribili ora 10; Castiliana ora 15; Topaze ora 19.30; Teatrul de comedie Opinia publică ora 10.30; Niemie ora 15.30 și 20.30 (scena nr. 17); Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” sala Schitu Măgureanu Macbeth ora 10.30 și 20; Sala Studio Keon ora 20; Teatrul Mic Baltagul ora 10.30; Medalion Vasile Alecsandri ora 15; Doi pe un balansor ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” sala Magheru Acest animal ciudat ora 10; O casă onorabilă ora 19.30; Sala Studio Cind luna e albastră ora 10.30;

TELEVIZIUNE

- SIMBATA 4 MAI**
- 17.30 Lumea copiilor
 - 17.50 Fobal: Ungaria - U.R.S.S. Transmisiune de la Budapesta
 - 19.35 Televiziunea de seară
 - 19.50 Buletinul meteorologic. Publicitate
 - 20.00 Tele-enciclopedia
 - 21.00 Vom reveni... peste sase luni
 - 21.10 Film serial „Șifntul”
 - 22.00 Lumini și sunete de odinioară
 - 22.45 Invitatul nostru: Jean Claude Pascal
 - 23.00 Teatrul serial de noapte
- DUMINICA 5 MAI**
- 6.40 — Pentru copii și tineretul școlar: Biblioteca lui Aschtiut; Film serial „Wilhelm Tell”; „1.800 de secunde”
 - 10.00 — Ora satului
 - 11.30 — „De strajă patriei”
 - 12.00 — Concert simfonic
 - 14.15 — Zig-zag — teleshop
 - 19.00 — Curierul Român
 - 20.15 — Rapsozia Română
 - 20.50 — „Cînta un cavaler o serenadă” (televiziune)
 - 21.30 — Film artistic: „Așa a compus George Gershwin”
 - 23.35 — Televiziunea de noapte

ESEURI ÎN TUȘ

de N. ANESTIN

ANNA PROCLEREM și GIORGIO ALBERTAZZI conducătorii companiei teatrale italiene care ne-a vizitat de curind

CINEMATOGRAFE

RAZBUNAREA HAIDUCILOR rulează la Patria (orele 10; 12.15; 14.30; 16.45; 18; 21.15); Victoria (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.45)

GIOCONDA FĂRĂ SURS Central (orele 8.30; 11; 13.30; 15.45; 18; 20.45)

EA VA RIDE rulează la Republica (orele 8.45; 10.45; 12.45; 14.45; 16.45; 18.45; 20.45); Festival (orele 8.45; 10.45; 12.45; 14.45; 16.45; 18.45; 20.45)

SINT SI EU NUMAI O FEMEIE rulează la Capitol (orele 9.15; 11.30; 13.45; 15.45; 18; 20.45); Grivița (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.45)

EL DORADO rulează la Lucașfăruș (orele 8.30; 11.30; 14.30; 17.30; 20.30); Feroviar (orele 10.45; 13.30; 16.15; 19; 21.15); Excelsior (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.45); Melodia (orele 8.30; 11; 13.30; 15.45; 18; 20.45); Modern (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.45)

EL DE VĂRĂ rulează la București (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18; 20.45)

VIATA ÎN DOI rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.30); Desene animate ora 18; 20.30)

HAIDUCHI și RĂPIREA FETIČARELOR rulează la Lumina (orele 9; 12.30; 15.30; 18.30)

TOM și JERRY rulează la Doina (orele 9; 10.30; 12; 13.30; 15; 16.15; 18.30; 20)

SINTUL LA PINDA rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20.30); Vitan (orele 15.30; 18; 20.30)

PENTRU CITIVA DOLARI ÎN PLUS rulează la Gluștii (orele 10; 13; 17.45; 20.30); Arta (orele 9-14 în continuare; 17; 20.15)

BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU rulează la Dacia (orele 8.30-16.45 în continuare; 19; 21)

IMPUSĂCĂRI PE PORTATIV rulează la Buzesti (orele 15.30; 18; 20.30)

CĂUȚĂRI IDOLUL rulează la Crîngăși (orele 15.30; 18; 20.30); PRAȘTIA DE AUR rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.30); EDDIE CHAPMAN — AGENT SECRET rulează la Gloria (orele 9; 11.45; 14.30; 18; 20.30); Miorița (orele 9; 11.45; 14.30; 18; 20.30); VALETUL DE PICĂ rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.30); TOPRAPI rulează la Tomis (orele 9-16 în continuare; 18.30; 21); Aurora (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21); Flamura (orele 9; 11.15; 13.30; 15.45; 18.15; 20.30); O SUTĂ UNU DALMATIENI rulează la Flacăra (orele 15.30; 18; 20.30); HOCUS-POCUS rulează la Popular (orele 15.30; 18; 20.30); ÎNTOARCE-TE rulează la Munca (orele 16; 18.15; 20.30);

HARALAMB ZINCĂ

OCHI doctorului KING

— ROMAN —

REZUMAT

Mihai Mirala, vameș în portul Constanța, sosește în București pentru a-și petrece concediul. Se instalează în casa mamei sale, Eufrosina Bănescu. Întimplător, i se oferă prilejul de a o cunoaște pe Virginia Munteanu — funcționară la Direcția Valutară a Băncii Naționale de care se îndrăgostește. Într-una din zile, Mihai Mirala dispăre în chip misterios. Casul și încredințarea tinerului căpitan de miliție, Liviu Roman.

După primele cercetări, moartea subită a Eufrosinei Bănescu, apoi unele întimplări ciudate cu Virginia Munteanu complică brusc situația.

Cineva ciocăni la ușă. Intră un plutonier major care-î înmână un plic cu antetul Institutului medico-legal. După ce curierul se retrage, Roman deschide plicul. Medicul legist îi trimite o copie a procesului verbal de autopsie. Concluziile erau clare: „Eufrosina Bănescu a suferit de angină pectorală. A decedat în urma unei comotii cardiace, provocată de un puternic șoc exterior”. Într-un fel, rezultatele autopsiei confirmau presupunerile lui Roman. Atrăs de zgometele din camera nepotului, bătrina s-a dat jos din pat, s-a dus să vadă de unde provin zgometele. Cele văzute i-au provocat șocul. Într-o secundă, fără înțelegere, că infractorii n-au urmărit să-î facă vreun rău... Ce anume o fi văzut bătrina înct s-a speriat atât de rău și a murit? Ce tablou s-a fi înfățișat ochilor? Prezența lui Mirou, în nici un caz, n-ar fi putut s-o sperie de moarte!

Roman suspină descurajat. Cămasa i se lipise de spăner. Ventilatoul nu mai era bun de nimic. „Ce naba l-o fi venit șefului să mă cheme din concediu? Se infurie. Să mă fi lăsat la Pontul Euxin... Nu-mi arde de criminalistică... nu sînt inspirat... n-am ideal... cum am una, cum se topește din pricina căldurii...”

Și-ar fi continuat monologul, dacă n-ar fi intervenit telefonul. Virginia Munteanu îi anunța că Marin Iliescu încă nu apăruse la serviciu.

— Rămîneți toată după amiaza la Bancă? o întrebă Roman.

— Da, am de lucru...

— S-ar putea să am nevoie de dumneavoastră...

— Pînă la opt și jumătate sînt la bancă.

— Vă mulțumesc.

— La revedere...

— S-a mai înfățișat un pic, ței zise. Vocea pare mai sigură, mai calmă. Văzu carnețelul deschis. Recitî rîndurile scrise. „Marin Iliescu? Îi mă tot împiedică de el. De ce? Vreau să-l pun sub observație... De ce? Găsi în cele din urmă, că ar fi mai potrivit să stea de vorbă cu dînsul, după care, dacă va fi cazul...” N-am uitat nimic? se întrebă cercetînd carnețelul. Ah, da, să mă cer raportul...

— Inainte însă de a se ridica de la birou, telefonul zbrîni din nou. Virginia Munteanu îi încunostîntă că, în sfîrșit, Marin Iliescu revine la serviciu.

— L-ați văzut?

— A trecut pe la mine să-mi sîrute mîna și să mă întrebă dacă am vreo veste de la Mihai...

— Cum vi s-a părut: vesel, trist? — Puțin îngurdat... I s-a spus că ați trecut pe acolo și l-ați căutat.

— Interesant, își spusese Roman după ce încheie convorbirea... S-a întors de la... Policlinică... Totuși, pînă ce nu voi apuca să stau de vorbă cu dînsul, îl pun sub observație...

5

Îeși din birou, nu înainte însă de a se fi oprit pentru un minut în fața ventilatorului.

D.M.R. Dobrogea, către D.G.M. „Urseaua T. Luiza figurează în evidenta populației orașului Constanța.

Numele și prenumele: Urseaua Luiza Prenumele părintelui: Tudor, Maria Născută: Constanța, 1940, aprilie 5 Domiciliu: Constanța, str. Br... 34 Date suplimentare: Nu e căsătorită.

Fără profesione, nu e în cîmpul muncii, părinții decedați”.

6

Spre seară interveni un element ce-l determină pe Roman să intre în stare de alarmă. Virginia Munteanu îi dădu de veste că în urmă cu cinci minute, (cu un gest mecanic, ofiterul își cercetă ceasul: la 19.20) primise un telefon.

— Mirolu? se interesă Roman.

— Nu știu ce s-a mai crezut... era vorba lui S-a rugat să-l lert pentru incurcatura de dimineață, dar n-a putut să treacă. Mi-a repetat că are mare nevoie de mine și să-î aștept, o-o să treacă în cursul nopții pe la mine...

— Chiar așa a spus: că n-a putut să treacă?

— Da...

— Atunci... chestia cu clanta... cu usa?... — Frîncințată cum clanta... Poate că mi s-a părut...

N-a...

— Nu, mi-a spus doar că între 10 și 12...

— Ce i-ați răspuns?

— Ce m-ați sfătuit... Am acceptat, deși am stăruit să-mi spună...

nă unde e, și a refuzat. Mi-a făgăduit însă o-o să-mi povestească tot ce i s-a întîmplat...

Claușă femeii tremura stăpînit și Roman își închipui sîrtea ei de surcare. O rugă să nu plece de la bancă pînă ce nu va primi din partea lui o telefon, iar în încheiere adăugă:

— Dacă e așa, înseamnă că încă în noaptea asta ne vom iămuri...

„Iarăși te bagi în pielea bătrînelui Luca, se dojeni el după ce puse la loc receptorul”. Rămase gînditor în bătaia ventilatorului. Și închipuise că după esuarea întrevederii dintre Mirolu și Virginia Munteanu, Mirolu va renunța la gîndul de a o mai întîlni. „Poate că nu e vorba de Mirolu... De unde atunci acest interes pentru conștiințioasă funcționară de la Direcția Valutară...”

Se întrebă dacă ofiterul însărcinat cu supravegherea celor doi funcționari bancari intrasera în misiune. I se raportă că totul este în ordine.

Da, totul era și nu era în ordine. Ceva îl nemulțumea, îl irita și Roman încercă, fără succes, să înțeleagă ce anume. Aruncă din nou toată vina pe zăpuzela care, o dată cu înserează, se clătină și mai apăsătorie. „Mirolu manifestă un interes deosebit pentru Virginia... I-a mai stat din capul locului, prin mijlocul cu acest domn... Deci, judecînd după faptul că Mirolu l-a fixat Virginia Munteanu o nouă întîlnire, s-ar putea deduce că „disparițiului” sau „răpîitul” nu intrase în stare de alarmă... Dacă s-a mai înctă mai pricep ceva?”

„Chestia cu clanta, cu omul care a venit pînă la ușă, medită el în căutarea unei ipoteze, par plauzibile, chiar dacă Virginia Munteanu afirmă acum că n-ar fi exclus să i se fi părut. Ce rost avea ca Mirolu să-î telefoneze, s-o roage să plece de la serviciu, iar el să nu se fi întors de cuvînt? Dacă a văzut că nu mai poate veni, ar fi fost normal să-î telefoneze și să se scuze la timp!”

Începu să se învîrtească înegurat prin birou, în căutarea unui răspuns. De unde să-î ia? Se lumină la față numai în clipa cînd, ridicînd receptorul, recunoscu glasul dulce al iubitei sale.

— Vi s-a mai lert? îl întrebă Luiza.

— Vin, iubite mea, desigur... (în clipa aceea îi veni în minte o idee și lupta potolii). Vin să te iau cu am nevoie de tine...

(Continuare în numărul nostru de MIERCURI)

PASĂREA PHONIX LA 4 VOCE... de VASILE TOMESCU

DESTINUL CÎNTECULUI DE MASĂ

Definiția progresului în orice ramură a activității umane califică momentul static, steril drept regres. Parafrazînd pe Garagiale, zicem că o treabă care nu merge înseamnă că nu stă pe loc ci că dă înapoi. Încercînd să găsim o definiție a progresului — chiar gheber cel vechi cîntec — o înțelegem specific, dar cîntec... Și totuși, există un domeniu în care, sfîdînd sensurile logice, timpul se desîngăsoare invers, cîrînd din secolul epoca frumoașelor înfăpturi spre aceea a impasului, avîntînd adică dea-ndea-se.

Căci dacă în muzica ușoară situația puțin roză era și este, ca atare, o moștenire pe care nu ne-am învrednicit încă s-o mai sistemăm sigur — în muzica corală nu ne putem lăuda nici atât: am avut o zestre admirabilă, pe care nu de mult am îmbogățit-o cu valori alese, lăsînd-o apoi în paragînă.

Acesta este, scos din marja manifestărilor festive și privit drept în față, tabloul vieții noastre corale. Fir al apei muzicii românești de la începuturile afirmării sale, cîntecul coral este genul cel mai sensibil la prefacele etice și estetice din viața societății, un adevărat tologiu al istoriei, care amîntă pentru prețul și pentru posibilitatea marile evenimente social-politice, patriotice, care prezîntă aspectele vieții celor mulți.

Ca o mîdă crescută din miscarea tînă a apei, elanul creației și al cîntării corale a însoțit istoria poporului nostru în clipele vitale ale ei: de la „Deșteaptă-te române” al avîntului pașoptist, de la Hora Unirii și cîntecul de luptă pentru independență și pentru desăvîrșirea unității naționale la folclorul revoluționar. Copiii au devenit oameni mari fredonînd „Tricolorul” și „Pe-al nostru steag”, „Pe cîrare sub un braț” și „Ana Logojana”. Muzicului și coriștii lui au colindat țara în lung și-n lat și au cîntat peste hotare „Răsai lună” și „Stîncuța”; Vidu, în fruntea coralei bănănețe cu „Preste deal” și Ciprian Porumbescu în fruntea Reuniunilor de cîntări și muzică cu „Crai nou” aduceau mesajul conștiinței patriotice a maselor. Kiriac a transmis contemporanilor învîntura învîntă din noblețe strădăni ca dirijor al formației „Carmen” și ca dascăl muzical al poporului, „că soarta muzicii românești în școală se hotărăște”.

Zorile și apol lumina strălucitoare a României Socialiste au chemat și cîntecul coral la o nouă viață. Generații după generații s-au ridicat cîntînd „Republică măreță vatră”, „Steagul partidului”, „Țară mîndră, să trăiești”, „Dar de nuntă” sau „Dobrogea de aur”. Am văzut cum „Dor,

donle” a împrumutat frumuseți din folclor și cum cîntecul compozitorilor noștri au intrat în conștiința purtătorilor de folclor. Nu-i mult de cînd formații corale de masă au devenit cunoscute prin talentul cu care au reprezentat specificul folcloric național — contribuție admirabilă și peste hotare cu prilejul turnelor sau ale unor festivaluri internaționale. Nu-i mult de cînd stimulată de avîntul fără precedent pe care-l cunoștea activitatea corală, compozitorii ca Gheorghe Dumitrescu, Radu Paladi, Teodor Bratu au creat inspirate cantate și piese corale de virtuozitate deosebite în mod expres unor vestite formații corale știuți și care au văzut lumina primei audiții pe scenele modeste dar însuflețite de dragoste pentru muzică, ale cîmînolilor culturale. Nu-i mult de cînd colegii mei de conservator, talenți dirijori și buni cîntăcitori ai folclorului, aspirau să ajungă a sluji cu cîntate viața corală la sat.

Din păcate, acești lacri cu aripi frînte nu mai caută atăzi

să zboare, atîta timp cît mișcarea corală stă năpădită de buruienile rutinei, nefînd plivită și îngrijită de la ocazii festive. La Radio, corul are figura bătrînd și tragică a Regelui Lear: „pe disc este înaltă corala defunctului țat al lui Hamlet; în partitura de Eduard Muzicale și ale caselor de creație, cîntecul de masă și corul sînt ca fetele cu zestre, rămas nemăritate pentru că n-au apucat să le vadă la față ginerii; în școală, corul este tot atât de agreat de către elevi ca ora de dirigenție sau de întîlnire cu părinții după o ispravă a clasei; în întreprinderi și instituții corul este privit ca ceva și mai și decît colțul stîluc al gazetii de perete. De cîte ori care se ocupă cu problema textelor genul este privit cu... dar să lășăm în pace replicile lui Garagiale sau stîburile lui Argehi, care ar fi mers la țanc conservator, talenți dirijori și buni cîntăcitori ai folclorului, aspirau să ajungă a sluji cu cîntate viața corală la sat.

Din păcate, acești lacri cu aripi frînte nu mai caută atăzi

monicii „George Enescu” și Radioteleviziunii sub conducerea de prestigiu a profesorului Dumitru Botez și a tînrului dirijor Aurel Grigoras, cuprînzătorul ciclu de concerte de muzică corală românească susținut de corala Muncipalului București sub conducerea lui Ștefan Mureșanu, concertul prezentat de Ansamblul U.G.S.R. sînt de bună seamă contribuții lăudabile. Dar și aci parca-i un făcut; paradoxal, asemenea manifestări ale muzicii de masă nu atrag decît un număr restrîns de profesioniști ai genului.

Soluția? Coriștii cu entuziasmul, U.G.S.R. cu sprijinul material și organizatoric, casele creației populare cu inițiativa, C.S.C.A., Uniunea Compozitorilor, Radioteleviziunea, Casa de discuri „Electrecord”, sistemul de încălzînt, ansamblurile de cîntec și dansuri, corurile filarmonicilor — cu concursul de specialitate și Pasărea Phonix va renăște.

DIVERSITATEA CULTURII CLASICILOR

În câteva articole anterioare ne-am ocupat de valorificarea clasicilor, de modalitățile pe care le socotim eficiente precum și de ceea ce mai împiedică uneori buna lor receptare.

Critica și competiția clasicii este obișnuită adesea și de lipsa diversității în prezentarea și comentarea lor. Două forme, amîndouă insuficiente, sînt să la local mînușului de contribuții convergente care să lumineze un scriitor. Acestea sînt: editia de opere alese și monografia. Departamentul de noi gîndul de a refuza aceste modalități. Sînt editii de Opere alese foarte utile ca și monografiile de o certă valoare (monografiile călășescene, Viața lui Caragiale de S. Cioculescu, C. Ibrăileanu de Al. Piru etc.). Neajunsul nu stă în apela la ele, apel făcînd, ci în considerarea lor ca posibilități decisive, uneori aproape exclusive pentru reconsiderarea clasicilor. Acestea nu sînt unicele soluții și nici cele mai indicate cu puțință. Protestul împotriva apariției continue de monografii este protestul împotriva diversității de reconsiderare este necesară și trebuie subliniată pentru că există în acest domeniu și o seamă de prejudecăți.

Modul cel mai fericit de reconsiderare nu sînt operele alese ci tentativele de restituire completă. Restituirea pe care o încearcă Adrian Marino cu Al. Macedonski și pe care exemplară Adrian Marino încearcă a restituire cit mai completă a unui autor contestat și își luminează obiectul de studiu pe toate fețele. El nu realizează numai o ediție de opere Macedonski, ajunsa acum la volumul al IV-lea, ci înzestăredă redactarea textelor cu un aparat științific indispensabil: o Viață a lui Macedonski, o Operă a lui Macedonski, prefața volumului de opere sînd și ea o sinteză independentă de textul acestora. Criticul devine istoric literar și acesta editor. Cîntd metamorfoză e însoțită, ca în cazul citat, de talent și competență calități care conduc spre elucidarea unor personalități într-adevăr nodale ale istoriei literare — și Al. Macedonski este una dintre

ele — ne aflăm în fața unei acțiuni de istorie literară, de o valabilitate indiscutabilă. Cînd se preferă pentru astfel de tentative autori de mai puțin însemnătate disproporția dintre amploarea acțiunii și importanța reală a celui restituit poate duce la crearea unor false repere literare.

Un autor de monografie și dator să-î ilustreze, în condițiile specifice ale culturii și literaturii române, predelețiile și prin editii. G. Călinescu studînd pe Eminescu întocmește, și el, o ediție de poezii procurîndu-și un instrument propriu de lucru, deși are cîteva la dispoziție.

În afara monografiilor totale și a edițiilor de referință, pietre de încercare pentru oricare critic și istoric literar, în fața unor tratate clasice care o însemnătate esențială modalitatea comentării lor. O monografia nu poate rezolva niciodată chestiunea interpretării unui clasic, cu excepția cazurilor de excepție și pluralitatea de opinii în jurul operelor și autorilor de răsnet este binevenită. Mai multe puncte de vedere asupra unui singur scriitor adică mai mulți critici referînd asupra unui singur creator este soluția cea mai potrivită. Comoditatea editorială care consideră că a rezolvat problema reconsiderării clasicilor, răpînd cîte o monografie despre un scriitor, nu poate fi acceptată. Domină încă obsesia unicului, a lucrării unice și definitive, „de referință”, unicat ale cărui calități mirifice nu ne stau însă întotdeauna la dispoziție. Iată de ce este bine că a apărut o micromonografie Blaga de Ov. S. Crombălescu dar și un studiu similar semnat de D. Micu, de ce s-a salutar că despre Argehi s-au pronunțat cîteva critici, de ce e pozitiv că după o monografie asupra lui Ibrăileanu — amul de Savin Bratu, a apărut una de Al. Piru — un studiu prolix al operii savociene îi urmează unul mai succint și mai exact datorat lui C. Ciopraga, că despre Anton Pann au scris și Paul Cornea dar și Ovidiu Papadima că opera lui I. L. Caragiale e considerată de R. Eloin și Șt. Cazimir o zonă de pasionantă investigație artistică. Desigur că nu toate studiile citate sînt fără cusur, dar ele au darul de a ne arăta, cel puțin unele dintre ele, că studiul cla-

sicilor, interpretarea lor rămîne mereu o problemă deschisă și că valabilitatea lor vine tocmai din această continuă posibilitate de investigație.

Studiul de mari proporții, micromonografia, poate reprezenta, cînd nu este lucrată superficial, un aport însemnat la înțelegerea marilor scriitori.

Alături de micromonografiile semnate de Șerban Cioculescu, Al. Piru sînt recomandabile pentru prestigiu și eficiența reală a colecției redactate de studii lui Tudor Vianu despre Eminescu, Ion Barbu, Al. Odobescu, fără teama de dublet editorial, după cum foarte nimerită ar fi redactarea studiului lui S. Cioculescu despre Dimitrie Anghel.

Colecțiile de eseuri se pot începe cu o culegere din operele unor critici deja clasici (C. Ibrăileanu, Eugen Lovinescu, Pompiliu Constantinescu, G. Călinescu, Paul Zoroffo etc.) pentru a continua cu cele ale criticilor de azi. Ar rezulta, într-un singur volum, o istorie a literaturii române de mai mulți autori, un florilegiu al interpretărilor remarcabile. Asta nu necesită decît timpul selectării și compunerii acestei istorii literare cu mai mulți autori. Eseurile lui Matei Călinescu (despre I. Măneasa, Ion Urmuz), N. Manolescu (despre Titu Maiorescu, L. Rebreanu, Bacovia, Barbu), Paul Gherghe (despre Sadoveanu, Anton Holban, Ibrăileanu), I. Neșțescu (despre D. Bolintineanu, D. Zamfirescu, Al. Macedonski, C. Hogay) sau C. Regman (despre Caragiale, Ion Pillai) care ne oferă o versiune de multe ori nouă asupra unor scriitori pe care-i credeam epuizați de semnificații sînt contribuții care ar trebui, credem, promovate cu mai multă insistență de edituri. Un volum de interpretări ale scriitorilor români e o carte oricînd salutară.

Mobilitatea eseului e mult mai utilă longevității clasicilor decît intenționalele monografii adeseori greu de parcurs și de multe ori e preferabil un „eseu” ca cel despre Liciu Rebreanu scris de Lucian Raicu decît o anostă monografie.

M. UNGHEANU

150 de ani de la nașterea lui

KARL MARX

Se implinesc 150 de ani de la nașterea lui Karl Marx, gânditorul care, împreună cu Fr. Engels, a creat nemurtoarea învățătură a proletariatului. Marxismul a devenit instrumentul luptei revoluționare a clasei muncitoare pentru cucerirea puterii politice și transformarea socială

a societății, singura concepție cu adevărat științifică despre lume, societate și gândire. Nemurtoarea operă a lui Karl Marx, „Capitalul”, este un exemplu de temeinicie științifică, bazată pe înțelegerea legilor obiective de dezvoltare a societății. În filosofie, economia politică și so-

ciologie uriașul aport al lui Karl Marx este pe deplin recunoscut. Prestigiul și influența gândirii marxiste cresc neîncetat.

Marxismul are o valabilitate universală, forța sa izvorind din valorificarea creatoare a gândirii înaintate,

din neconștientă confruntare cu practica socială. Actualitatea gândirii lui Marx constă în capacitatea de a ajuta la rezolvarea problemelor vitale ale contemporaneității, știința marxistă fiind, totodată, îmbogățită prin experiența partidelor comuniste, ale țărilor care construiesc socialismul.

Pătrunderea marxismului în România, în a doua jumătate a secolului trecut, se înscrie în rîndul marilor acte istorice prin care teoria generală a proletariatului s-a confruntat cu realitățile din țara noastră ridicând, totodată, pe o treaptă superioară gândirea socială românească înaintată. Ideile științifice despre societate ale înaintașilor noștri sînt preluate, amplificate și dezvoltate, în special de reprezentanții gândirii sociale marxiste. În ansamblul vieții, gândirea marxistă se impune tot mai mult prin valorificarea cunoașterii progresiste, consecvența și ca terul științific al tezelor și ideilor pe care le promovează.

După 1883-1884, răspîndirea marxismului cunoaște o puternică intensitate. Reviste ca „Emanciparea”, „Lumea nouă”, „Revista socială”, „Contemporanul”, „Dacia viitoare” etc. trec la publicarea unor importante lucrări ale clasicii marxismului. Începe să se traducă în românește, în presa socialistă sau în broșuri separate, din „Capitalul” în „Emanciparea” (1883), „Lumea nouă” (1895), „Viitorul social” (1907), „Originea familiei, a proprietății private și a statului” în „Contemporanul” (1885-1886), „Socialismul utopic și socialismul științific”, „Mizeria filozofiei” și „Critica programului de la Gotha” în „Munca” (1890-1891), „Manifestul Partidului Communist tradus integral, în 1898 de P. Mușoiu”; „Ludwig Feuerbach și afinitățile filozofiei clasice germane” în „România muncitoare”, (1902) etc.

În această perioadă, „Capitalul” (sau fragmente din el), „Dezvoltarea socialismului de la utopia la știință”, „Despre materialismul istoric” și „Manifestul Partidului Communist” circula și în limbile germană, franceză, maghiară etc. pe întreg teritoriul României.

Intensificarea răspîndirii marxismului în România atestă mărimea gândirii teoretice românești înaintate, pe care o fructifică și o duce mai departe. Socialismul nu era o „plantă exotică”, așa cum considerau unii reprezentanți ai ideologiei bur-

gheze, ci concepția social-politică a clasei muncitoare din țara noastră, în plin avînt al dezvoltării și afirmării sale. Izvorită din realitățile țării și dezvoltată în procesul marilor frământări și căutări sociale ale poporului, gândirea social-teoretică a proletariatului din România venea să confirme, încă o dată, caracterul științific al filozofiei marxiste.

În lupta cu ideologia dominantă a claselor exploatatoare, C. Dobrogeanu-Gherea, Dr. C. Racovschi, Fanani Mușoiu, Iosif Nădejde, Constantin Z. Buzdugan și mulți alții abordează o serie de probleme importante ale evoluției și dezvoltării vieții social-politice a țării în lumina socialismului științific. Activitatea lor ocupă un loc însemnat în istoria științelor sociale din țara noastră. Ei au adus o contribuție apreciabilă la clarificarea problemelor teoretice și la răspîndirea ideilor marxiste.

În lupta cu ideologia dominantă a claselor exploatatoare, C. Dobrogeanu-Gherea arată că „un sociolog poate găsi explicația vieții sociale în economia socială, care e fiziologia societății... Întreaga viață a societății: morala, gândirea, instituțiile ei juridice și politice etc. sînt condiționate și hotărîte de organizația economică a societății, de modul cum se produce și se distribuie bogățiile în societate. Într-un cuvînt, mersul economic, procesul economic hotărîște întreg procesul istoric al omenirii”.

Pornind de la teza că la baza existenței societății omenestii stă factorul economic, că modul de producție are rolul determinant în dezvoltarea societății și că această determinare își are temeiul în nivelul forțelor de producție din epoca dată, marxismul cereau ca aceasta să nu fie transformată într-o dogmă. Constatarea că baza economică hotărîște evoluția întregii vieți sociale se cite se poate de importantă și ea nu închide drumul cercetărilor ulterioare, ci tocmai deschide larg porțile pentru cercetări roditoare”. Materialismul istoric „nu e o dogmă... ce ar închide drumul cercetărilor, ci

litatea socială, mediul cultural, nivelul intelectual și preocupările societății românești, lucrările acestor gânditori se caracterizează printr-un remarcabil spirit critic. Autorii lor au făcut o strălucită analiză a proceselor și

mai curînd un metod adevărat pentru cercetările științifice. (C. Dobrogeanu-Gherea).

Crearea Partidului Communist Român a ridicat pe o treaptă superioară gândirea marxistă românească despre societate.

staurii diciturii proletariatului etc. sînt redate, amplificate și explicate cu mai multă claritate și continuitate de către Partidul Communist Român. Înarmarea de către P.C.R. a mișcării muncitorești din România cu teoria mar-

(în limba maghiară) și „Die Welt” (în limba germană). Sub îndrumarea partidului, în aceste reviste și ziare s-a dus o largă muncă de propagare a ideilor marxismului în rîndurile poporului. „Ne lădm ca sarcină —

știință și cultură, care erau animată de dorința sinceră de a contribui la dezvoltarea științei și culturii românești. Acest lucru s-a manifestat în mod direct asupra intelectualilor, membri de partid sau simpatizanți ai politicii sale, cit și, indirect, asupra altor intelectuali progresiști, prin faptul că a abordat și rezolvat cele mai complicate probleme teoretice și practice care se ridicau în fața acestora.

Prin activitatea marxștilor, gândirea socială din România pășea pe făgașul general al cunoașterii științifice. Dezvăluind impulsul în care se afla concepția burgheză despre societate și incapacitatea reprezentanților ei de a cerceta în mod științific realitatea socială, de a descoperi legile dezvoltării societății omenestii, revista „Era nouă” le opunea concepția marxistă. Materialismul istoric, se arăta în revistă, „se găsește în plină afirmare, ca cel mai precis instrument al gândirii și conștiinței umane, ca cea mai justă metodă de pătrundere a complexului social”. De analiză a procesului de evoluție a țărilor și întregului social, de stabilire a legilor fundamentale de evoluție a societății omenestii. „Cea mai importantă cauză a impasului teoretic în care se găsește sociologia oficială este tocmai ignorarea metodei dialectice, materialiste, ignorarea materialismului istoric”.

Concepția marxistă despre societate s-a impus, prin caracterul său științific, atenției unor gânditori înaintați din țara noastră ca M. Ralea, D. Gusti, P. Andrei și alții. Aceștia au prezentat studenților sau în lucrările de specialitate publicate, unele idei și teze ale sociologiei marxiste, au făcut aprecieri cu privire la rolul marxismului în dezvoltarea socială.

Esența marxismului, spune D. Gusti, constituie „în marea și importantă contribuție pe care el (Marx — n.n.) a adus-o științei sociologice, anume tocmai în recunoașterea procesului necesar de evoluție și de transformare a societății capitaliste de astăzi într-o societate viitoare socialistă”.

Asemenea aprecieri cu privire la teoria socială marxistă din partea reprezentanților sociologiei oficiale din România capătă, în contextul epocii respective, o înțoită semnificație. Sociologia marxistă nu mai putea fi ignorată sau trecută cu vederea. Prin obiectul, metoda și concluziile sale consecvent științifice, aceasta se impune tot mai mult pe arena luptei teoretice împotriva idealismului.

În anii revoluției și construcției socialiste în patria noastră, operele întemeietorilor marxismului au fost traduse în ediții de masă. Ediția politică a tradus 68 de titluri într-un tiraj total de aproape 3 000 000 exemplare. „Opere” de Karl Marx și Friedrich Engels (au apărut pînă în prezent 25 de volume) — 370 000 exemplare; „Opere alese” (în

doi volume) — 90 000 de exemplare; „Manifestul Partidului Communist” — 333 000 exemplare; „Capitalul”, opera fundamentală a marxismului — 301 000 de exemplare; „Contribuții la critica economiei politice” — 26 000 exemplare; „Luptele de clasă din Franța” — 45 000 de exemplare; „Mizeria filozofiei” — 35 000 de exemplare; „Munca salariată și capitalul” — 161 000 de exemplare; „Salar, preț, profit” — 180 000 de exemplare; „Războiul civil din Franța” și „Opisprezece noiembrie” — 36 000 și respectiv 75 000 de exemplare. Au fost tipărite, de asemenea, nouă culegeri tematice, cuprinzînd lucrări și fragmente de lucrări ale lui Marx și Engels, în peste 140 000 exemplare.

Se poate afirma deci, că istoria pătrunderii și răspîndirii marxismului în România este strîns împletită, încă de la începuturile sale, cu istoria luptei proletariatului pentru victoria științifică și progres social. În victoriile reputeate în construirea vieții sociale noi, socialiste, ca și asupra gândirii burgheze se reflectă atît munca partidului de propagare și înarmare a poporului cu teoria revoluționară a proletariatului, cît și contribuția creatoare pe care a adus-o la dezvoltarea acesteia.

Viața a confirmat și confirmă neîncetat justetea liniei politice a Partidului Communist Român. Succesele sale se întemeiază pe aplicarea principiilor generale ale marxism-leninismului în conformitate cu condițiile istorice ale țării noastre, corespunderii viitoare etapelor dezvoltării a sa. Genezele și particularul formeză o unitate dialectică inseparabilă în procesul revoluției și construcției socialismului. „Cunoașterea și aplicarea adevărilor generale ale socialismului științific — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — este o condiție obligatorie a unei politici principiale, juste. Generalul exprimă adevăratele obiective; el nu poate reflecta însă multitudinea și diversitatea particularităților fenomenelor. De aceea, succesul liniei politice generale a partidului communist depinde într-o măsură importantă de înțelegerea particularului, de lăruirea în considerare a împrejurărilor concrete în care se aplică linia politică generală. Aceasta este o condiție esențială pentru victoria socialismului — operă cu totul nouă — care se săvîrșește în condiții economice și sociale concrete, diferite de la țară la țară, de la etapă la etapă, și care îmbracă noi și noi forme particulare de-a lungul procesului de dezvoltare”.

O astfel de înțelegere, aplicare și dezvoltare a învățăturii marxist-leniniste exprimă actualitatea și contemporaneitatea acesteia, faptul că ea este o știință a prezentului și viitorului.

M. MĂGU

MARXISMUL IN ROMANIA

fenomenelor sociale ale epocii respective, în spiritul materialismului istoric.

„Concepția materialistă a istoriei”, care a avut o foarte largă circulație, C. Dobrogeanu-Gherea arată că „un sociolog poate găsi explicația vieții sociale în economia socială, care e fiziologia societății... Întreaga viață a societății: morala, gândirea, instituțiile ei juridice și politice etc. sînt condiționate și hotărîte de organizația economică a societății, de modul cum se produce și se distribuie bogățiile în societate. Într-un cuvînt, mersul economic, procesul economic hotărîște întreg procesul istoric al omenirii”.

Pornind de la teza că la baza existenței societății omenestii stă factorul economic, că modul de producție are rolul determinant în dezvoltarea societății și că această determinare își are temeiul în nivelul forțelor de producție din epoca dată, marxismul cereau ca aceasta să nu fie transformată într-o dogmă. Constatarea că baza economică hotărîște evoluția întregii vieți sociale se cite se poate de importantă și ea nu închide drumul cercetărilor ulterioare, ci tocmai deschide larg porțile pentru cercetări roditoare”. Materialismul istoric „nu e o dogmă... ce ar închide drumul cercetărilor, ci

Aceasta „a constituit — așa cum arată tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — un moment de cea mai mare importanță în istoria proletariatului din România. Prin aceasta lupta revoluționară se ridică pe o treaptă superioară, se dă o puternică avînt procesului de clarificare ideologică, politică a mișcării muncitorești, dezvoltării conștiinței de clasă a proletariatului și celorlalte mase muncitoare ale poporului”.

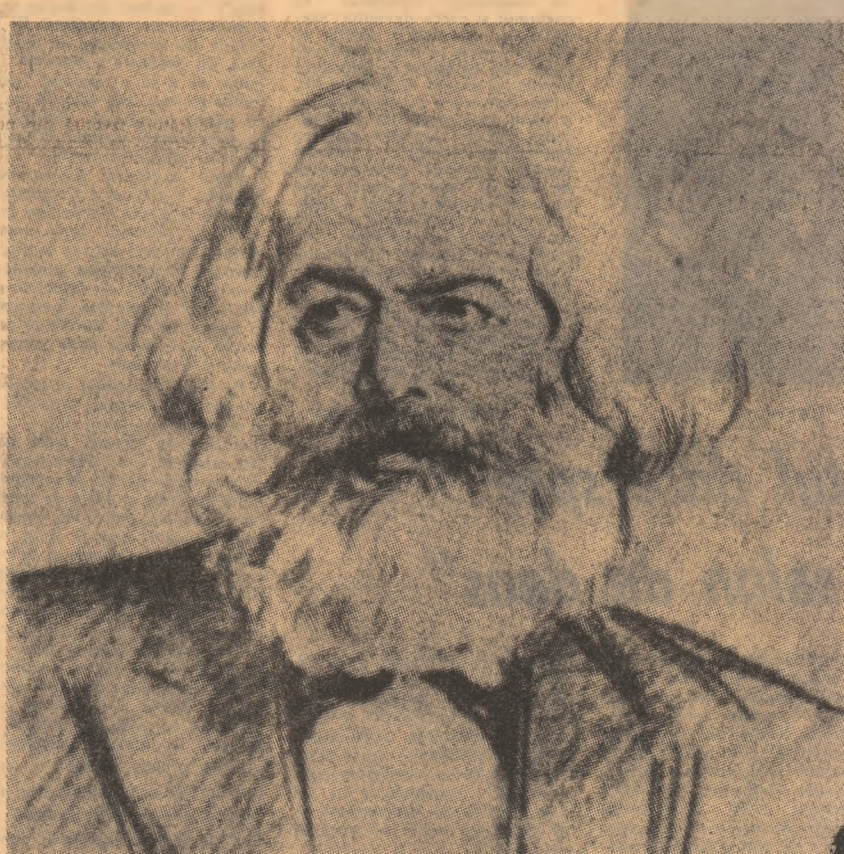
Ideile științifice, marxist-leniniste, cu privire la producția materială ca factor determinant al existenței și dezvoltării societății, progresul social ca lege generală a dezvoltării sociale, istoria societății omenestii ca istoria a luptei de clasă, necesitatea in-

xist-leninistă, propagarea în rîndurile clasei muncitoare a tezelor științifice, cu privire la stat, lupta de clasă, revoluția socială, progresul social și altele au o însemnătate deosebită pentru victoria asupra ideologiei burgheze. Partidul combatte teoriile sociale neștiințifice, de oriunde ar veni ele, cu privire la destinul țării noastre, luptă împotriva acestora lămurind procesul obiectiv de dezvoltare a țării noastre pe calea progresului social.

Lupta împotriva filozofiei și sociologiei burgheze reacționare are loc atît în publicațiile legale ale partidului („Lupta de clasă” și „Știința”) cît și în cele legale ca „Era nouă”, „Bluze albastre”, „Frontul”, „Arena”, „Manifest”, „Clopotul”, „Korinc”

scria revista „Era nouă” — să tratăm în mod științific — pe baza largă a materialismului dialectic — toate problemele ideologice ale vremii noastre”.

Bază pe cunoașterea materialismului dialectic și istoric, studiind atît modul cum acționează legile dezvoltării sociale, dezvoltînd sensul și direcția lor de evoluție, Partidul Communist Român a rezolvat în mod științific problemele politico-ideologice și teoretice care s-au ridicat în fața clasei muncitoare, a poporului nostru, în diferitele etape ale luptei sale. Activitatea sa teoretică-științifică desfășurată în coloanele presei legale și ilegale, de sub conducerea sa, a avut o influență pozitivă asupra oamenilor de

KARL MARX despre caracterul revoluției de la 1848 în Principatele Române

TINEREREȚEA LUI MARX

Karl Marx n-a scris nici o carte despre sensul vieții, despre aspirații și idealuri, dar întreaga lui viață constituie un strălucit exemplu de abnegație, de muncă și sacrificiu, în slujba unui înalt ideal social, acela al înlăturării exploatării omului de către om.

Întîlnul Marx a simțit ca nimeni altul putea pe care o are asupra oamenilor exemplul celorlalți oameni, munca acestora și năzuința lor de luptă pentru tot ce este demnitate umană și dorința de a învinge.

Pe Marx entuziasmat, îndrăgostit de viață, de studiu, de amiciții și prietenii durabile, îi găsim în măturile contemporanilor săi, dar, mai ales, în propriile sale scrieri care rețin întotdeauna acel „omenesc” care nu i-a fost niciodată străin, după cum cerea el însuși altora de cite ori avea prilejul. Cei dinți ani ai vieții lui Marx sînt învalului de grijă părintească de a-l asigura tînarului o viitoare profesie, care să fie citi mai mult, aproape de sensibilitatea și felul său de a gândi. Simțul critic, dezvoltat, setea de cunoaștere, ca și receptivitatea față de cele mai variate scrieri umaniste, l-au orientat pe Marx către domeniul atît de vast al filozofiei. Deși studiarea științelor juridice i-ar fi oferit o existență materială mai avantajoasă, așa cum intenționau părinții, totuși ideile epocii sale, frământările pe plan european și stau mereu în atenție transformîndu-l de la o zi la alta, din viața sale direcții necunoscută pe care a căutat să le străbată și pe să le cunoască. În acest sens, scria cu atîta convingere tatălui său, în 1837, următoarele: „sînt momente în viața care apar ca pietre de hotar la capătul unei perioade parcurse, indicînd totodată o nouă orientare și un nou fel. Într-un asemenea punct de tranziție simțim nevoia să considerăm cu ochiul de vultur al minții noastre trecutul și prezentul pentru a ne da seama exact de adevărata noastră situație”. Cu o asemenea credință se îndreaptă tînarul Marx către viață, îi caută un sens, un rost prin care să împlinescă o cerință a timpului, să avanseze idei ori să răspundă prezentului cu soluții adecvate și oportune. Preocupările din tînerete sînt multiple și variabile de la o vîrstă la alta, de la un timp la altul, începînd cu poezia și sfîrșind, după căutările îndelungi cu filozofia. Căci, spune Marx în aceeași scrisoare, „poezia nu avea să fie decît indeletnicirea secundară; trebuia

celor care împiedicau exprimarea liberă a opiniilor. Pe aceste tîmeuri s-a constituit, încă din tînerete, gândirea lui Marx și, prin el, a ajuns la acea mare prietenie cu F. Engels. Amîndoi erau convinși, încă de la întîlnirea din 1842, și apoi, la Paris, în 1844, că viața fiecăruia își are o justificare intrinsecă este pusă în scopul întregii omeniri.

Întîlnirea dintre Marx și Engels a fost de natură să lege și mai mult pe cei doi militanți sociali care aveau același vederi asupra vieții sociale, convinși de misiunea istorică a proletariatului. Despre prietenia întemeietorilor socialismului științific K. Marx și F. Engels, Lenin scria: „Legende din bătrîni ne povestesc file de mișcătoare prietenie. Proletariatul european poate afirma că știința lui a fost creată de doi savanți și luptători ale căror legături întrec cele mai mișcătoare legende ale anticilor despre prietenia dintre oameni”.

Discuțiile purtate de Marx și Engels, la începutul activității lor, sînt pline de vervă, de o spontaneitate cuceritoare, de un fior uman și o încredere în felul propus. Cu uimitoarea sa forță de pătrundere, Marx știa să descifreze sensul cel mai ascuns al problemelor lăsate de filozofi, economiști și politicieni, în suspensie. Pentru Marx viața însemna un continuu prilej de a te putea apropia de oameni, de a-i înțelege și a fi sensibil la tot ceea ce brațul și mintea omenescă au făcut și tind să facă: reacă. Omul Marx și gânditorul Marx formau un întreg. Așa cum ni-l amîntește fiica sa, Eleonore Marx Aveling, — în viața sa familiară Marx „era de-a dreptul unie și neutru”. Et arăta fiicei sale că caute ceea ce era mai frumos și mai bun în cărți, el o învăța să gîndească fără ca ea să-și dea seama, căci atunci s-ar fi împotrivit — o învăța să încerce să gîndească și să înțeleagă prin ea însăși”.

Întreaga tînerete a lui Marx a stat sub semnul luptei, al muncii încordate pentru a cunoaște și a lupta, a munci și, totodată, pentru a putea înfrunghia, prin fapte și acțiuni, un ideal de viață. Acest ideal s-a desăvîșit în perioada de maturitate a lui Marx, cînd scrierile sale fundamentale, acțiunile revoluționare pe care le-a inițiat și condus, i-au conferit un loc distinct în galeria marilor gânditori ai omenirii.

Manuscrisele inedite ale lui Marx despre români, descoperite în Arhiva „Institutului de Istorie Socială” din Amsterdam, concentrate în ele un vast material informativ și concluziile lui Marx cu privire la situația economică, socială și politică a Principatelor de-a lungul secolurilor, dar, mai ales, la situația lor în perioada revoluțiilor de la 1848. Aceste manuscrise sînt de o mare valoare teoretică deoarece cîdese importanța pe care a acordat-o Marx Principatelor Române și rolului lor în dezvoltarea socială și politică a Europei.

Importanța teoretică a opere economice a ideologilor pașoptiști este atestată de faptul că Marx a prelatat și îmbogățit concluziile la care ajunsese Nicolae Bălcescu în problemele originii și evoluției proprietății și a raporturilor de proprietate feudală în Principate, precum și în definiția instituției săbăgiei ca decurgînd direct din munca de clasă, cărora Marx le-a conferit caracter de universalitate. („Prezidenții unui o parte a societății define monopolul mijloacelor de producție, muncitorul, liber sau neliber, trebuie să adauge timpul de muncă necesar pentru propria sa întreținere un surplus de timp de muncă pentru a produce mijloacele de subsistență pentru proprietarii mijloacelor de producție” — Karl Marx, Capitalul, Vol. I, secția a III-a, cap. VIII, § 2).

Importanță deosebită prezintă studiul de ansamblu pe care a degajat-o Marx din studiul literaturii economice, sociale și politice pașoptiste, rezumat de Ren-

ault. Această cizlune, corelată situației politice a Europei, și, în special, a răsăritului ei, i-a permis să înțeleagă caracterul general al revoluțiilor din Principate, dar, mai cu seamă, să sublinieze specificul lor.

Analiza forțelor sociale participante la revoluție, a programului social și național care i-a stat la bază, a ideologiei și culturii naționale ce începe a se dezvolta impetuos, l-a dus pe Marx la concluzia că națiunea română se ridicase la înțelegerea necesității istorice imperioase a unirii, a eliberării independente și suveranității ei, a științei românești. Marx a făcut aprecieri obiective asupra rolului conducătorilor pașoptiști, a subliniat importanța și amploarea revoluției din Țara Românească, în comparație cu cea din Moldova, rolul partidului național, caracterul național și social al programelor revoluțiilor. Important este faptul că, prin intermediul lui Renault, din care a luat cunoștință de opera istoricului la Bălcescu, Marx a susținut în presa vremii, în perioada imediat următoare revoluțiilor și premergătoare Unirii, pe baza „capitulațiilor” încheiate cu Turcia, faptul că românii au fost juridicește in-

dependenți și suverani. Ca și la Bălcescu, „Capitulațiile” formază argumentația juridică principala, pe baza căreia Marx susține drepturile românilor, într-un moment în care întreaga națiune lupta pentru unire, independență și suveranitate.

Un popor de 7 767 000 de locuitori (statistică demografică de la mijlocul secolului XIX, reținută din opera lui Renault) care de-a lungul întregii sale istorii și-a apărut libertatea, naționalitatea limbii și tradițiile strămoșești, înscrisind pagini de eroism în cartea de aur a istoriei universale, poporul ce a fost în veacuri pavăză de nădejde a Apusului European, oprind la Dunăre colosul otoman, are dreptul sacru, cîștigat cu singela său, la unitate, independență și suveranitate, consideră Marx. Toate acestea atestă simpatia, înțelegerea și prețuirea pe care a acordat-o Marx poporului român, sprijinul efectiv pe care i-l-a acordat prin activitatea sa politică și publicistică în momentul în care România își scria prin lupte exemple istoria sa modernă.

MIHAIL PIȘCOCI

VASILE VETIȘANU

Hotărât lucru, aceste seri ale începutului de mai au apărut în tinereții. Tinerții care s-au revărsat voioși pe bulevarde și în parcurile orășelor, care a înobilat pajștile și poenile, bucurându-se de aerul limpede al nopții. Tinerții care a ales, însă, de cele mai multe ori, locurile de distracție — carnavalul, serbările cimpenești, festivaluri — puse cu generozitate la dispoziția ei.

Mai mult ca oricând, organizatorii petrecerilor tineretului, și în primul rând comitetele U.T.C., s-au aflat în fața unor deloc simple ecuații, a căror rezolvare le prelungea fanteziile și inventivitatea. Și tot mai mult ca oricând, fantezia și inventivitatea — răspuns „prezent” — răspuns pe care-l însoțim cu urarea de a fi cit mai des auzi.

Aflați în mijlocul zeilor de mil de tineri la petrecerea de Armindeni, reporterii ziarului au consemnat în cartelele lor impresii colorate ale acestor seri de sărbătoare.

— Aho, un salut din vechea Troe! s-aude răspunsul.

Alături se pune în mișcare. Torta veseliei este purtată spre locul unde se va aprinde flacăra olimpică pe va lumina timp de două zile întrecerile distractive ale tinerilor ce și-au dat întâlnire la Casa de cultură a sectorului 4. Primele lucrări ale ei au dat semnalul întrecerilor „Olimpiadei veseli”.

O armată de pași, mușchetari, cavaleri medievali (în costume de seară) îi însoțesc pe oaspeți spre locurile de distracție. Unli au ales pasionatelor întreceri de mini-maraton, alții și-au încercat îndemnarea la tragerea cu arcul într-un punct fix, iar cei mai îndrăzneți și-au demonstrat icsușința trecerii săgeții prin „ocurile lui Ulise”. Protagonștii a acestor dificile întreceri au fost la

inceput oștenii lui Leonida, soldații lui Cezar și mușchetarii lui d'Artagnan. Icsușința lor s-a ambicionat în cele din urmă pe toți participanții antrenându-i în viltătoarea veseliei, a îndemnării. Cele două scene s-au trasformat ad-hoc în locuri de improvizație a unor interesante concursuri distractive.

Milenarele întreceri olimpice au constituit pretextul acestui reușit carnaval, iar decorați în motiv al veseliei și bune dispoziții. Fantezia organizatorilor a asigurat „Olimpiadei veseli” un cadru instructiv al cunoașterii istoriei jocurilor olimpice, iar decorațiile reușit concepute și costumația i-au purtat pe tinerii de pe pământurile vechii Elade, prima organizatoare a acestor întreceri, până spre zilele noastre.

M. ION

OASPEȚII LA

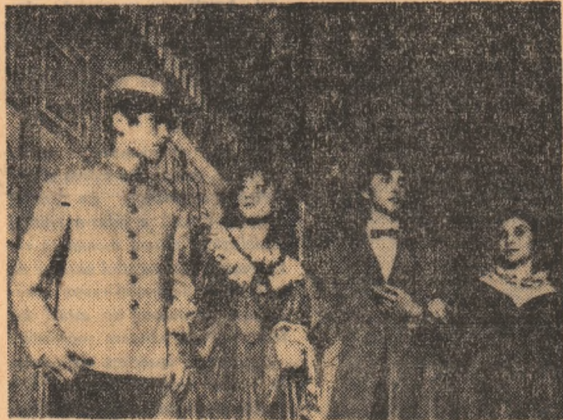
CARNAVALURILE TINERETULUI

ÎN BUCUREȘTI DE ALTĂDATĂ

O stradă a Bucureștilor din vremea lui Caragiale mișună de duzici, filifoni și monoco, ofiteri țapoși. Trăsurile trec în trupul calilor înzecoznați, mlinate de vizitii pitocoși spre „Piata Mare” unde, așa cum glăsuiește așful de la intrare, „la 10 fix trecute” are loc un carnaval și cu fanfare militare / cu artiști și cu chitare / cântăreți cu voce mare / și jonglari cu capul tare”. Dar nu numai invitatia atât de amuzantă tlicuită te îmblie rezistibil, ci întreaga atmosferă care domnește în „Piata Mare” — grădina de vară a casei de cultură a tineretului din Aleea Alexandru. La bodă, ca și la Nae-Tol doi betivani se

întrețin copios în companimentul lăutarilor. Frizerul, iurugul și Nae Papugu au rămas fără clienți fiindcă aceștia preferă tarapanaua lui Nae Zaharia „bălat vesel”. berea de la restaurantul „Leul și Cîrnățul” sau floricelele băbei Reda. Și în vreme ce invitații în costume care mai de care mai peștrite iau loc la mese sau se prind în dans, sosește două birle atârând în scenă. În prezența actorilor de la Teatrul Mic și a studenților de la I.A.T.C. pe Baba Anghelusa, Chirita, Guță, Spiridon, Jupin Dumitrache, Zita, Rică Venturiano și alte personaje, prezentate cu haz de Barbu Lăutaru. Atracția și surpriza carnavalului au fost cîntecule vechi: Mîna birjar, Hai acasă pușor. La căsuța albă, Du-mă acasă măi tramvai, și altele, interpretate de Nicolae Niteșcu. Pînă după miezul nopții jurnii prezentați la „Carnavalul de altă dată” s-au veselit și au petrecut așa cum va fi făcut și Nenea Iancu în mijlocul personajelor sale.

V. RĂVESCU

Actualitate în... vremea lui Caragiale

Participanții la festivalul de la Teleorman sînt prezentați publicului

CITEVA CEASURI ÎN COSMOS

Casa de cultură a tineretului din sectorul 5 și-a primit oaspeții în decursul unui Mai din anul... 2008. Pătrunzînd spre terasa grădini pe sub fuselajul strălucitor al unei rachete cosmice, tinerii au fost întâmpinați de un robot care, cu o polbitură de individiat, a făcut onorurile casei. De aici înainte o lume de miracole, minulos și spiritual pregătită, i-a introdus în atmosfera științific-fantastică (care devine din ce în ce mai științific și din ce în ce mai puțin fantastică) a marilor călătorii interplanetare, a tanelor spațiului astral, tălmăcite în limbajul vesel și carnavalului. Este înrăbîștul în care mîștile se numesc „pastile de nutriție”, iar o pauză în program devine „o eclipsă de soare”. Este limbajul în care prezentatorul spectacolului este un comonșou îmbrăcat în costum și casca devenite tradiționale, iar tinerii veniți la carnaval își au înșiși participanții la o călătorie în universul înstelat al muzicii și al dansului. Nava cosmică a carnavalului — o navă neobișnuit de încălzitoare, avînd la bord aproape trei mil de oameni — a navigat asadar îndelung prin noaptea de mai, și doar arareori ete un meteorit (un moment artistic mai puțin izbucit sau o secundă de derută organizatorică) i-a încercat rezistența învelșului.

Carnavalul cosmonautilor din Serban-Vodă a fost deci la „înălțime”, amintindu-ne că termenul „fantastic” este din aceeași familie de cuvinte ca „fantezie”, și promițînd decolări spre constelații și mai strălucitoare.

Pe lângă deștărea și stimularea tinerelor talente, festivalul a avut drept scop consacarea acestor tineri artiști — reale calități artistice. Cei treizeci și doi de tineri selecționați au început o luptă cu orele și zilele de repetiție. Și nu era deloc rău dacă aceasta pregătire s-ar fi făcut sub mai atentă îndrumare a specialiștilor. Festivalul a demonstrat de altfel necesitatea cunoașterii unor noțiuni elementare ca mișcare scenică, dicție, nuanțare melodică, interpretarea textului. Și, în sfîrșit, la 22 aprilie, în orașul Roșiori, a avut loc concertul-spectacol, o primă confruntare de amplorie cu exigențele juratului și aprecierii publicului Spectacolul, a cărui înținută artistică a fost marcată de acompaniamentul inteligent al formației „Sideral”, a talent de fapt și caracterul unui concurs. La sfîrșitul lui, 20 concurenți au primit dreptul de par-

SEBASTIAN COSTIN

Labirintul duce spre „marele salon de dans”

și făclieri cu torțele aprinse străbate în pas de marș întregul parc. Moment solemn: trompeții sînd semnalul începerii carnavalului. Pa marea catarg, în acordurile „Tricolorului” este ridicat drapelul patriei. Oaspeții sînt salutați de Traian Ștefanescu, secretarul comitetului U.T.C. al centrului universitar București, primesc urarea unei cîți mai plăcute distracții.

„Ediția 1968” a tradiționalului

ION TRONAC

CU SENTIMENTUL UNEI INALTE ȘTINE PENTRU PARTID

(Urmare din pag. 1)

tru tot ce aparține poporului nostru”. Afti fi era de fierbinte dragostea de țară, entuziasmul pentru trecutul eroic românesc și pentru exponenții lui înalt hotărîte ca „tuncii cînd va fi mare”, și-și schimbă numele în acela de Ștefan, în cinstea voinicului...

Entuziasmul, spontaneitatea, firea deschisă, cordialitatea au fost trăsături definitorii permanente ale personalității lui Pătrășcanu. Am avut intuiția lui directă într-o împrejurare, pot spune istorică, singura dată cînd l-am văzut pentru cîteva clipe pe acela care le înfrunghia. Era într-o zi de martie în 1945, ziua în care șeful guvernului constituit la 6 martie a venit la Cluj pentru a participa la festivitățile organizate cu prilejul realizării părții nordice a Transilvaniei, sfîșiată prin dictatura de la Viena, la patriamamă. Noi, elevii liceului „Gh. Barițiu”, așteptam, alinați, în strada Horia. La un moment dat sîntem anunțați că „sosește domnia ministri”. Șeful guvernului, dr. Petru Groza, avea să apară, într-o mașină deschisă, cîteva momente mai tîrziu. Minisriștri veneau pe jos. Printre ei,

carnaval de primăvară a confirmat, încă o dată, că de la an la an studenții — „regizorii” scenografici și „interpretii” acestui grandios spectacol cultural-distractiv în aer liber — refuză cu tenacitate rutina și banalitatea organizatorică, întrecîndu-se cu ei înșiși. Pentru că, deocamdată, e cel puțin așa susțin — n-au rău!

VALOAREA DASCĂLILOR

(Urmare din pag. 1)

armonizat în ceea ce privește structura științifică și organizatorică a școlii laută în ansamblul ei. Natural, nimeni nu a decretat că perfecționarea învățămîntului este de acum o activitate finită; s-a creat însă platforma solidă pe care sîntem obligați să integrăm o activitate personală, să adoptăm soluții creative dintr-o serie de probleme care ne pot privi.

Firec, ceea ce ne dorim noi cel mai mult este să avem — așa cum remarcă cuvîntarea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu — un învățămînt care să se situeze în rîndul școlilor celor mai prețioși din lume. Este o dorință care, după părerea mea, are în întregime acoperire, întrucît s-a dovedit că putem face salturi — nu mă refer la salturi spectaculoase, ci la salturi calitative, în

scenarii înainte, de ridicare a sancțiunilor de partid nedrepte aplicate unor activități, de continuarea cercetărilor în vederea elucidării faptelor în lumina adevărului, în cele din urmă, a noastră și prestigiului său, constituie un nou stimul pentru născut înfruntul popor, cu trup și suflet, în jurul partidului, al Comitetului său Central, în vederea împlinirii telurilor nobile și mărețe ce ne stau în față. Acționînd astfel, împlinim visul de aur al celor mai curate conștiințe revoluționare, al comunistilor.

și pe care o impune învățămîntul superior — acest imens generozitate energice, este aceea a selecționării pregătirii și promovării cadrelor didactice. Trebuie pornit de la principul că în învățămîntul superior cadrele didactice au o triplă misiune: de muncitori perseverenți și pasionați pentru descoperirea adevurilor științifice, de propagatori ai științei prin procesul de învățămînt și aceea de făuritori de caractere distinse, de personalități complexe și valorose prin propria înaltă și prețioasă activitate de educatori.

Nouă, cadrelor vîrșnice, care prin contactul cu numeroase serii de studenți am învățat să cunoaștem oamenii, ni se cere, cred, în primul rînd să descoperim pentru învățămînt pe acei tineri care înfrunșă din plin calitățile unui cadru didactic din școala superioară: pasiune pentru cercetarea științifică, remarcabile însușiri de a învința pe alții și profund generozitate umană care stă la baza activității de educatori.

Este un adevăr că noi trăim prin realizările științifice pe care le obținem dar, mai cu seamă cred că trăim și rămînem în memoria oamenilor prin discipolii noștri. Laboratoarele noastre nu trebuie să fie, asadar, numai sediiu activității de cercetare ci laboratoare în care se formează personalități științifice. Mi se pare foarte important să fiecărui dîntre noi să dăm oleri strălucite pentru cercetarea științifică, pentru învățămînt, să formăm personalități și caractere distinse. Un cadru didactic cu experiență care n-a fost pătruns de această datorie este asemenea unei rațiuni uscate care nu a slujit cu

numic trunchiul ei a purtat-o și a întreținut-o. Sosecșca că Ministerul Învățămîntului trebuie să rețină ideea de a aprecia activitatea cadrelor didactice din învățămîntul superior mai ales după felul în care își îndeplinesc nobila misiune de a forma pentru știință și învățămînt o pleiadă de tineri cu o foarte bună pregătire, cu calități spirituale și morale dezvoltate.

A doua chestiune pe care vreau să o ridic, strîns legată de prima, este satisfacția pe care am avut-o în fața preocupării de a conferi cadrelor din învățămîntul superior și o funcție de cercetare științifică, alături de cea didactică. Indiferent dacă în îndeplinirea acestei misiuni cadrelor vor fi înzădurate cu personal care să se consacre cercetării permanente sau prin rotație cu sarcinile didactice ele vor reuși să slujească din plin misiunea de școli științifice ale universităților și institutelor de învățămînt superior căror aparțin. În același timp, cadrelor din învățămîntul superior, universităților vor deveni peninere rodnice, care să asigure îmbogățirea cu elemente valoroase a activității Consiliului Național al Cercetării Științifice, mîndrindu-i în felul acesta potențialul de cadre pe care și-a pus în folosul. Expresimă acestui gînd o fac în credința că eficienta muncii acestui organism de cercetare ar crește enorm dacă în activitatea sa de rezolvare a diferitelor probleme științifice pe care le abordează ar folosi elementele cele mai competente provenind indiferent de la o instituție.

Correspondenții noștri transmit din

TIMIȘOARA

Carnavalul tineretului, organizat de Comitetul municipal U.T.C. Timișoara pe stadionul 1 Mai, a permis participarea a mii de tineri care pînă în zorii casei de a doua zi au urmărit programul celor mai bune formații artistice din oraș. Pe scena anume amenajată, rapozii amatori ai cîntecului popular, alături de tarafii de muzică populară ai casei de cultură a studenților, au cîntat prin cîntecul marea sărbătoare. Le-au urmat cele două formații de muzică ușoară ale centrului universitar, formate din tinerii la ultimii festivali naționali de muzică ușoară de la Iași.

IG. MUREȘ

Tradiționala serbări cîmpenești de 1 Mai, au fost inaugurate la Ig. Mureș, în jurul dînzului, cîntecului și bucuriei. S-au perindat pitorește costume populare românești, maghiare și săsești. Fecioroasca, Ceardagul, cîntecul din Gurghiu, Mureș, Trîrnave au însoțit vreme de două zile odihna și petrecerea oamenilor muncii în ziua de 2 Mai pe stadionul 23 August, la baza sportivă Voinea și pe alte terenuri de sport, s-a desfășurat faza județeană a Cupei primăverii competiției organizată de comitetul U.T.C. la volei, handbal și atletism. Seara carnavalului tineretului a invitat la petrecerea cîtorva ore sub auspiciile unei autentice fantezii.

C. POGĂCEANU

ORADEA

Organizația U.T.C. din întreprinderile orădene: Arta, Miorita, Crișul, F. C. O., Poligrafia, din școlile orădene cit și alte instituții au trimis peste 500 de primăverii competiției organizată de comitetul U.T.C. la volei, handbal și atletism. Seara carnavalului tineretului a invitat la petrecerea cîtorva ore sub auspiciile unei autentice fantezii.

C. BEJAN

SUCEAVA

Pădurea Adîncata din Dealul Burdujenilor, estradele de pe muntele Runc și din Crîngul Rășeniilor, poiana din Lunca Humorului, iată numai cîteva din centrele de atracție ce au polarizat interesul zeilor de mil de tineri suceveni.

Tubitorii de excursii au pornit spre Futina și Voroneț, ori spre Dorina și Mestecești, poposind în preajma cunoscutelor monumente istorice sau urcînd prin aerul tare ale munților.

Seara, parcurile și pietele Sucevei au devenit urzite zîngurii de la care s-au dat în tîlnire mi de fete și băieți într-o tinerescă veselie.

ION BELDEANU

(Urmare din pag. 1)

altarlui, ci aspră, cu o droaie de cute și unghieri, peste care lumina cădea pietri și se tăca-n fierăstrău. Dar acea nea Florică o întelpețuie a lui adunat din oameni și lucruri, din țărbi și arborii drepti, din pămîntul holocodnos și săpat, care poate, el, îi imprumutase, după atîta încrîncenată împreunare, chipul și gîndurile. Că pînă și bătrîni satului cînd acea de luat o hotărîre mai cu chichit, cînd Turică stă-n cumpăni și-al lui Albei se trăgea, cum îi era obiceiul în astfel de cazuri, cu nasu-ntr-o parte, apela la el, ca la brațul care trebuia să unască cele două tălăni de balanșet. Așa îl păștrez și azi aproape de inimă, la 10 ani și mai bine de cînd nu l-am mai văzut zînic, dar de cînd știu că hălăduiește în continuare, tînar, pe ulișele satului, cu vorbe înțelepte printr-o oamni.

Il oăd ca atunci, și știu că a rămas așa, cumpăniind binele și răul, știind ca nimeni altul să aleagă grîul de neghină. Nea Florică...

Și-mi mai amintesc eu de-o întâmplare, și dacă nu o spun nu mă simt ușurat cu sufletul. Era toamnă, dăduse prima brumă și noaptea cobora unorași culpa pînă-n via. Noi plecusem de cu seară, băieți și fete, cînd la tăiat de coceni. Era un obicei al nostru, că așa făcuseră și părinții, să plecăm pe lună să tăiem coceni, după ce fuseseră culșă stuleții, că erau mai moi să frîgești, și nu te tăia în frunze, vădăci spor, și dacă țarlaru nu se-ntindea dincolo de chititură, nu aveai timp să te doară galele, și chiar că nici nu simțea că munciești. Și mai erau și fetele, și cîntecul lor între noi și lună, și mai aveau și niște ulcioare de pămînt luate de-acasă cu vin nou, tînosit cu sulfînă și pelin. Și-mi aduc aminte că tăiam însemn noi o postă de bînd, măsurat cu pasul de Florică și lui Păstol, și cînd în trece de peștea cealaltă a pădurii, spre Răcea, și asta însemna că trecuseră trei creșturi de cînd nu lăsasem seceră din mîna, am hotărîrit la popas adînc. Și tocmai cînd frîngeam brînză pe pine și desprindeam la lui Leasă ulciorul din cureaua de la brîu, auzim, dinapre porumbiște, fîcnet de umbră și răcora de pași. „Beți și mîncăți, și la alții flămînză și vă gîndiți” — și cit și numără pînă la cîntec, nea Florică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

ION MIHIȚ

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

„En am terminat de ieri noapte, dar n-avusem somn. Poate unde mă-nvățasem cu drumul. Așa...” Și n-a mai continuat vorba, ascultînd lîngă noi poveștile lui Mărinică pîndarul, spusă pe-o oală de vin. După un timp s-a uitat spre al lui Pînică, cercetîndu-l din ochi. Și-a scos al lui Pînică fluterul, și l-a trecut nea Florică printr-o degere, și aurlat în uragă să vadă, și pînică era încrăcunat și burduș și și tăia-n palmă o felia sdrăvnică de pline caldă fîmă de fete-n basma.

ANCHETA NOASTRĂ • ANCHETA NOASTRĂ

Continuăm suta de anchete pe teme științifice prin care ne propunem să oferim cititorilor noștri câteva date de ansamblu asupra unora dintre problemele fundamentale ce se găsesc în prezent în atenția oamenilor de știință ne oprim de astă dată asupra cercetărilor menite a oferi noi resurse alimentare.

La invitația redacției noastre, cîțiva prestigioși cercetători români sintetizează într-o serie de date de ultimă oră, preocupările și perspectivele pe care le deschid studiile biologice din câteva dintre domeniile care-și propun găsirea unor noi resurse de hrană.

Deși sîntem cu multe decenii înaintea momentului la care resursele actuale de alimente se vor „epuiza” sau vor fi depășite de ritmul creșterii populației (și articolul prof. I. Gonțea vă aduce o sumă de date cu totul edificatoare din acest punct de vedere) în laboratoarele lumii se găsesc mereu noi și noi resurse, se deschid noi și noi căi pentru masiva creștere a cantității de alimente puse la dispoziția umanității.

Cercetările ne dovedesc astfel că paralel cu vertiginosă creștere a populației globului, asistăm la dezvoltarea accelerată a științei și tehnicii care pune la dispoziția omenirii mijloace noi, tot mai eficiente pentru sporirea cantității, calității, productivității plantelor, noi resurse alimentare naturale și sintetice.

• Deficitul de proteine va fi rezolvat... • Deșerturile pot deveni cultivabile • Producția de hrană se poate ușor dubla... • Farmecele unei tone de drojdie furajeră • Cea mai ieftină uzină: natura • La ce folosesc 2,5 milioane tone de făină de pește?... • Algele conțin mai multe proteine decît carnea • Știați că la Flensburg se mănîncă o excelentă piine cu adaos de alge? • Marea are nevoie de îngrășăminte? • Industria petrolului poate asigura jumătate din cantitatea de proteine a omenirii • „O adevărată cotitură în energetică va începe atunci cînd vom putea înfăptui sinteza în masă a moleculelor de același tip cu clorofila...”

Concentrate ideale

Ca rezultat al cercetărilor efectuate la Institutul de Cercetări Alimentare din București, s-a pus la punct o tehnologie de preparare a unui concentrat de proteine din zer ce conține circa 70 la sută lactalbumină (proteina cu mare valoare biologică).

Concentratul de proteine este destinat hrănirii bolnavilor cu mlaclă ce duc la denutriție proteică. El acoperă nevoie calorice ale organismului și regenerează țesuturile.

Concentratul de proteine se folosește și la îmbogățirea diverselor produse alimentare destinate în special sugariilor, preșcolarilor, școliarilor, femeilor gravide și femeilor în perioada de alăptare.

Din borhotul de melasă s-a pus la punct tehnologia extragerii acidului glutamic, element fortifiant.

Ca aliment dietetic, s-a preparat o largă gamă de conserve destinate sugariilor, iar pentru adulți s-a pus la punct tehnologia preparării unui lapte desolat prin schimb ionic, necesar bolnavilor cu retenție hidrosalină (hipertensiune arterială, ciroză, afecțiuni renale, albuminuri, disgravidii etc.). Tot pentru sugari s-a preparat un lapte parțial decalcificat a cărui compoziție în Ca, Na și K este apropiată de cea a laptelui matern.

Prof. dr. doc. TUDOR IONESCU
membru corespondent al Academiei

Laboratoarele lumii pregătesc NOI SURSE DE HRANĂ

Cu ajutorul unei armate de mașini puternice sînt valorificate cisternele întinse de apă din adîncurile oceanului.

Alga albastră — un aliment excelent

Cu ocazia explorării Saharei de Est, cercetătorii olandezi au constatat că populația din nordul lacului Ciad recoltează alga albastră microscopică, crescută în apa concentrată în săruri și cu reacție alcalină a acestui lac. Hrana obținută prin filtrarea biomasei și prin uscarea ei în nisipul infuzibilat de soarele african, s-a dovedit foarte hrănitoare și folosită din vechi timpuri. Aceasta pentru că trecută prin analizele chimice din marile laboratoare a rezultat că ea conține o cantitate de proteine mult mai mare decît carnea. O rație zilnică de 30—100 gr. este mai mult decît suficientă pentru întreținerea organismului.

Algele cresc bine la lumina soarelui, dar nu toate suportă sînt de bine intensitatea ei mare de la mijlocul zilei, cînd atinge 100.000 de lux. În baza unor cercetări sistematice oamenii de știință au arătat că în suspensie deasă cit și în stare de agitare continuă, celulele algei se comportă totuși bine suportînd cu brio lumina solară intensă. Aceasta pentru că fiecare celulă în parte este expusă pe un timp mai limitat. În general algele cresc extrem de bine între 25°—30°, temperatură ușor de menținut în perimetrul moderne ale laboratoarelor. Aceasta este și motivul pentru care culturile de alge în aer liber se fac, de pildă, în zonele temperate, în lunile aprilie—octombrie.

După cum se vede, înca de pe acum cultivarea algelor capătă tot mai mult teren. Aceasta pentru că experiențele de laborator privind folosirea biomasei algelor cultivate în nutriția animalelor de laborator au dat rezultate pozitive; substanțele proteice sînt digerate în proporție satisfăcătoare și conțin toți, sau aproape toți aminoacizii necesari animalelor și omului. Concret, biomasa algelor are o valoare nutritivă cu nimic mai scăzută ca substanțele proteice din produsele carni, singurii și din cele lactate, cu care s-au comparat.

Deocamdată, e adevărat, costul biomasei algelor cultivate, atît în laborator cît și sub cerul liber, este ridicat nepuțin permițîndu-se în nutriția animalelor domestice sau a omului. Ea poate fi însă folosită ca adaos stimulator în furajele animalelor sau în apa de băut, fapt care a dus la un spor simțitor în greutate ce acoperă toate cheltuielile.

Intr-o vreme nu prea îndepărtată, algele microscopice vor constitui deci o sursă nouă de alimente de unde vor rezulta milioane de tone bogate în proteine.

MARINO CULTURĂ

După părerea oamenilor de știință foarte curînd va apare o nouă specialitate: agronom marî și genetician marî.

Întinsele suprafețe ale mării vor deveni proprietatea gospodăriilor agricole maritime. La adîncimi pînă la 100 de metri, unde este mult soare și apa e caldă vor fi crescute animale. Hrana marîna este arhisuficientă. Organismele acvatice dau 50 de generații pe an!

Locuitor al planetelor vor apare preparate de alge. De altfel, începutul a și fost făcut. Numărute laboratoare vest-germane se străduiesc de pe acum să obțină piine din algă de mare, iar în Cehoslovacia s-au preparat produse foarte mult apreciate de consumatori. Mai mult chiar, de mai mulți ani în orașul Flensburg din nordul R. F. a Germaniei se fabrică o piine, în a cărei compoziție intră făina de secară și un adaos de 10 la sută alge măcinate. Produsul rezultat este foarte bogat în vitamine și substanțe nutritive, dispunînd în plus și de un gust foarte plăcut.

Acad. N. SĂLAGEANU

Resursele oceanului planetar

Oceanul ocupă astăzi enorma suprafață de 71 la sută din planeta noastră. Cum exploatăm astăzi resursele nutritive ale oceanului?

Pescuitul — oricît va fi el de mecanizat și dezvoltat, în viitor, nu va putea satisface pentru multă vreme nevoia de proteine ale omenirii, deoarece el sporește anual cam cu 5—8 la sută, în timp ce omenirea crește mai rapid. Dar și acest spor de 5—8 la sută va avea o limită, căci va trebui considerată capacitatea de refacere a stocurilor sîrăcite prin pescuit.

Pentru ca să depășim acest ritm va trebui să trecem la cultura plantelor și animalelor marine. Ea ne va „salva” așa cum floarea și zootehnicul terestru a salvat și asigură viitorul omului prestarian.

În stadiul actual al istoriei omenirii, resursele nutritive pe care le scoate omul din mări sînt doar pești și puține alte grupe de organisme. Proteinele scoase din pești și crustacee marine sînt proteina superioară și ele reprezintă 5—15 la sută din proteinele consumate de țările evoluat și chiar sursa principală a proteinelor

Cu toate că foamea bîntuie în unele părți ale lumii, numeroase fapte îndreptățite pe om să privească viitorul cu convingerea că va dispune de hrana necesară. Căile prin care această speranță poate deveni o realitate sînt pe de o parte intensificarea exploatarea rațională a suprafețelor terestre și a imenselor resurse alimentare din apele globului, iar pe de altă parte folosirea nepuizabilei energii biologice a diverselor microorganisme, neutralitate pînă în prezent și aplicarea în practică a ultimelor progrese realizate în chimie.

Faptul că deși după cel de al II-lea război mondial populația a crescut, totuși în Europa foamea a dispărut și că insuficiența hranei bîntuie în țările unde suprafața terestră, raportată la cap de locuitor, este de 3—10 ori mai mare decît în cele care dispun de alimente arătă că decisiv pentru evitarea denutriției nu este mărimea întinderii solului disponibil, ci productivitatea lui. Pe aceeași unitate terestră producția agro-zootehnică într-o țară avansată este de 2—3 ori mai mare decît în alta și prin aplicarea cunoștințelor științei și ale tehnicii de pe același sol și s-a reușit să se obțină cantități de 2—3 ori mai mari de produse. În Japonia un hectar de pămînt arabil produce de 3—4 ori mai mult decît în India iar bovinele din țările Europei dau de 4 ori mai multă carne și lapte pe cap de animal decît cele din America Latină și de 7—10 ori mai mult decît cele din Africa și din Extremul Orient.

În unele țări ale lumii prin industrializarea agriculturii (mecanizarea muncii, fertilizarea solului cu îngrășăminte sintetice, folosirea de pesticide) și prin selecționarea speciilor, producția agro-zootehnică a crescut după al II-lea război mondial de 2 ori mai mult decît populația.

Pe lîngă posibilitatea sporirii considerabi-

litate în producția de alimente naturale pe hectar, trebuie ținut seama că la ora actuală numai circa 10 la sută din suprafața terestră se utilizează pentru culturi, 18 la sută pentru pășuni și 29 la sută sînt acoperite cu păduri, restul fiind reprezentat prin deșerturi sau ocupat cu construcții. Or, o mare parte din suprafețele necultivate, prin irigații artificiale și prin îndiguiri pentru evitarea inundațiilor (reversării de ape) pot

fi redat agriculturii. S-a calculat că cel puțin 20 la sută din deșerturile tropicale adică 2,5 milioane de hectare pot deveni cultivabile și succesele obținute în unele țări demonstrează valabilitatea prevederilor. Apoi în regiunile nordice se pot utiliza pentru producția agro-zootehnică încă 120 milioane de hectare. Se știe că în zilele noastre agricultura se extinde din ce în ce mai mult în regiunile nordice, grîul putînd fi cultivat pe teritoriul septentrional, iar porumbul și cartoful pînă în zona polară (în interiorul cercului arctic din Alaska, Taimir și Siberia). Dacă pe lîngă creșterea suprafețelor terestre se acționează pe selecția speciilor cultivate, dînd preferință celor bogate în proteine, producția de hrană se poate dubla. Dar pe lîngă rezervele clasice de hrană se ivesc noi și

neumărate alte surse. De pildă, prin perfecționarea procesului tehnologic, în ultimii ani s-au obținut din aceste alge monocelulare verzi produse foarte bogate în proteine (55—60 g la sută), care au fost utilizate în alimentația umană. Recent, nutriționiștii americani, încorporînd asemenea produse în diverse preparate culinare și de patiserie, au constatat că ele pot înlocui fără nici un neajuns pînă la

Rezervele nu sînt epuizate!

60—70 la sută din nevoia de proteine a adultului.

Ca sursă de material azotat se folosește și energia biologică a unor microorganisme capabile să trăiască pe reziduri din industria lemnului și a hîrtiei și să sintetizeze atît proteine cît și vitamine B. utilizabile în hrana animalelor și chiar a omului. Conținutul în proteine al drojdiei furajere fiind de circa 50 la sută, o tonă din acest produs, realizat și în țara noastră, echivalează din punct de vedere cantitativ cu tot atît material azotat cît există în 10 boi. În Franța și în alte țări se prepară drojdie alimentară, care se încorporează (3—5 g la sută) la piinea albă sau numai la cornurile (chiflele) din bufetele școlilor pentru compensarea deficitelor în proteine și mai ales în vi-

tașii de proteine animale de 25 mil. tone, o producție de proteine vegetale de 85 mil. tone din cereale și 35 mil. tone din leguminoase și oleaginose.

O parte din această producție, este rezervată furajării animalelor.

Problema obținerii necesarului de proteine conștă în sustragerea unei părți de proteine din alimentația animală, pentru a fi pusă în circuitul alimentației umane sub formă de alimente preparate.

Materiile prime proteice care par a fi cele mai interesante și pentru realizarea cărora se fac actualmente cele mai mari eforturi sînt: făinurile de pește și făinurile de oleaginose.

Făina de pește se produce pe scară mondială în cantitate de 2,5 mil. tone făină brută, din care numai 1000 tone este rezervată alimentației umane. Restul este destinat furajării animalelor.

În alimentația umană sînt preferate două tipuri de făină de pește; primul tip conștă într-o făină fără gust din care s-au extras lipidele, (uscată și desodorizată) folosită la prepararea pînelor pentru sugari și copii sau ca un supliment proteic al unor produse alimentare ca: piine, paste făinoase etc. În al doilea tip se integrează o făină cu gust, mai bine acceptată de adulți, degresată, la care s-a reincorporat un autolizat care-i dă un gust și un miros plăcut, sau o făină parțial degresată, însă stabilizată prin adăugarea de tocoferol și ambalată sub gaz inert.

Criteriile analitice, chimice, biochimice și bacteriologice acceptate de F.A.O., conștă în principal în aprecierea umidității, materiilor extractibile, proteinelor, digestibilității peștic etc.

O altă sursă de proteine, o constituie făinurile de oleaginose.

Semintele oleaginose din care se prepară proteine pentru alimentația umană, sînt: soia, bumbacul, arahidele, susanul și semintele de floarea-soarelui.

Compoziția în aminoacizi, valoarea biologică globală, conținutul în anumite vitamine din grupa B, prezența eventuală de substanțe toxice, sînt factorii care permit caracterizarea turtelor oleaginose pe planul calităților lor nutritive.

Lucrările efectuate în numeroase țări (Guatemala, Mexic, India, Senegal, Congo etc.) au arătat că cea mai bună utilizare a acestor făinuri conștă în suplimentare. Mai întîi, sînt ele însele adăugate la aminoacizii care le lipsesc; metionină pentru făina din turtile de soia și bumbac; lizină

tamine consecutive micșorării gradului de extracție la măcinat.

Datorită progreselor făcute de chimie azi s-a reușit sinteza mai multor trofine (aminoacizi, citamine). Prin folosirea lor se poate mări considerabil valoarea nutritivă a unor produse alimentare de origine vegetală. Deși în stadiul actual sinteza trofinelor este mult mai costisitoare decît cea realizată de marea uzină a naturii, totuși în țările cu industrie chimică foarte dezvoltată se încorporează asemenea trofine sintetice (de exemplu lizină și vitamină B) în piine și în alte produse.

Cînd se discută problema resurselor de hrană în viitor trebuie avut în vedere că prin aplicarea cunoștințelor științei și extinderea tehnicii, în urma înlocuirii forței omului cu aceea a diferitelor mașini, cheltuiela de energie și trebuințele lui alimentare se micșorează cantitativ. În țările cu industrie avansată proporția persoanelor care practică profesiile cu mare consum energetic a scăzut de la 20 la sută la 2 la sută, iar aceea a celor cu cheltuieli energetice mică a crescut de la 20 la sută la 60 la sută. În țara noastră, prin mecanizarea agriculturii, cheltuiela de energie pentru realizarea unei norme de lucru s-a redus la jumătate. Dacă la aceasta se mai adăugă efectul dezvoltării mijloacelor de transport și al generalizării confortului asupra nevoii și al generalizării înțelegerii ușor că pe măsură de calorii se înțelege ușor că în cea mai bine natura, trebuințele sale pentru hrană scad cantitativ, dar nu se modifică aspectul calitativ și acesta trebuie pus pe primul plan pentru a facilita adaptarea la placă de stimulii (informații) și la ritmul trepidant al vieții moderne.

Prof. dr. doc. IANCU GONTEA

Lsc să găsească răspuns la toate aceste posibilități ce se întredesc în aflarea de noi resurse de hrană pentru omenirea viitoare.

Prof. dr. doc. MIHAI BĂCESCU
membru corespondent al Academiei

Petrolul ne oferă proteine

Substanța utilizată astăzi tot mai des în studiile privind obținerea de proteine este petrolul. În lîni mari el se compune din alcani, cicloalcani și hidrocarburi aromatice.

Cercetările s-au îndreptat în special către obținerea proteinelor din fracțiunile parafinice (n-alcane) ale petrolului. Astfel, prin fermentația bacteriologică a fracțiilor n-parafinice joase s-au obținut proteine comestibile bogate în tiamină, riboflavină, acid nicotinic, acid pantotenic și vitamina B₁₂. Procentul mare de lizină și procentul mic de cistină și metionină, au permis utilizarea cu succes a produsului în alimentația dietetică a vegetarianilor.

Procesul de fabricație este continuu, obținîndu-se circa 1.200 kg de proteine pe oră din circa 500 kg drojdie adăugată la produsul petrolier care se supune fermentării. Raportat la randamentul obținut în pilot s-ar putea estima la circa 3 × 10⁶ tone producția totală mondială de proteine, realizabilă din producția totală mondială de petrol.

În consecință, se poate spune că producția de proteine din petrol a ajuns la stadiul semiindustrial și după estimările făcute, industria petrolului ar putea pînă în 20 de ani să asigure jumătate din cantitatea de proteine necesare alimentației întregii populații de pe glob.

Ing. TIBERIU ARDELEANU

1001 de produse

Inventarul posibilităților actuale ale producției mondiale de proteine, indică o pro-

ducție de proteine animale de 25 mil. tone, o producție de proteine vegetale de 85 mil. tone din cereale și 35 mil. tone din leguminoase și oleaginose.

O parte din această producție, este rezervată furajării animalelor.

Problema obținerii necesarului de proteine conștă în sustragerea unei părți de proteine din alimentația animală, pentru a fi pusă în circuitul alimentației umane sub formă de alimente preparate.

Materiile prime proteice care par a fi cele mai interesante și pentru realizarea cărora se fac actualmente cele mai mari eforturi sînt: făinurile de pește și făinurile de oleaginose.

Făina de pește se produce pe scară mondială în cantitate de 2,5 mil. tone făină brută, din care numai 1000 tone este rezervată alimentației umane. Restul este destinat furajării animalelor.

În alimentația umană sînt preferate două tipuri de făină de pește; primul tip conștă într-o făină fără gust din care s-au extras lipidele, (uscată și desodorizată) folosită la prepararea pînelor pentru sugari și copii sau ca un supliment proteic al unor produse alimentare ca: piine, paste făinoase etc. În al doilea tip se integrează o făină cu gust, mai bine acceptată de adulți, degresată, la care s-a reincorporat un autolizat care-i dă un gust și un miros plăcut, sau o făină parțial degresată, însă stabilizată prin adăugarea de tocoferol și ambalată sub gaz inert.

Criteriile analitice, chimice, biochimice și bacteriologice acceptate de F.A.O., conștă în principal în aprecierea umidității, materiilor extractibile, proteinelor, digestibilității peștic etc.

O altă sursă de proteine, o constituie făinurile de oleaginose.

Semintele oleaginose din care se prepară proteine pentru alimentația umană, sînt: soia, bumbacul, arahidele, susanul și semintele de floarea-soarelui.

Compoziția în aminoacizi, valoarea biologică globală, conținutul în anumite vitamine din grupa B, prezența eventuală de substanțe toxice, sînt factorii care permit caracterizarea turtelor oleaginose pe planul calităților lor nutritive.

Lucrările efectuate în numeroase țări (Guatemala, Mexic, India, Senegal, Congo etc.) au arătat că cea mai bună utilizare a acestor făinuri conștă în suplimentare. Mai întîi, sînt ele însele adăugate la aminoacizii care le lipsesc; metionină pentru făina din turtile de soia și bumbac; lizină

Prof. dr. doc. H. CHIRILEI

MIC TRATAT DE PROFITOLOGIE (IX)

N. MINEI

Alchimistii evului mediu se socoteau în stare să transforme plumbul în aur. Profitorul este capabil să realizeze operația inversă, prefăcând aurul în plumb. E un tur de forță remarcabil, chiar dacă el se desfășoară numai pe plan moral.

Să presupunem că dăintr-un motiv oarecare, prietenia dintre A și B, contravine intereselor unui homo profitans. Pentru a înlătura obstacolul, el va utiliza cele mai perfectionate metode de semănare a discordiei, măzind pe o recoltă bogată în conflicte. Ca de exemplu:

(Culoarul serviciului de plan-salarii, unde fumătorii își reduc cu conștiinciozitate media de viață) — ... și de atunci am jurat să nu mai fac nimănui confidențe. De altfel ce rost are să vind castrele grădinarului? Ai pătit-o doar și tu, acum citeva zile... Cum cu ce? Nu cumva vrei să spui că nu ești la curent cu ce ai pătit? A. — Perfect, perfect! Cine știe multe îmbătrânește

Alchimie h.p.

acum să ai încredere? Mă rog, mă rog, capul face, capul trage, cum spun otenii... Ce să explic? Otenii vorbesc așa. În general, nu se referă la tine în mod particular...

(Poiarul unui teatru, în pauza dintre două acte) — Da, interesantă piesă, interesantă. Dar cam modernă, nu găsești, B? Eu, săracul, de mine am rămas la Molière și Shakespeare. Clasicii sînt clasici, cum zic englezii. Ah, Sha-

kespeare! „Hamlet”, „Othello” ce zici, B? Mai ales „Othello”. Adică nu ai citit „Othello”, citi Iago, prietenul fals și intrigant. Grozav îmi plăcea figura lui Iago. Te cum îți place A?... Am spus A? Habar n-am de ce, voiam să spun Iago. Probabil că prin asociație de idei, Simpla asociație de idei, scumpul meu „Othello”, priet! A, iar m-am încurcat... scumpul meu B... Da, evident, cu totii știm citiții la A. Si Othello ținea la Iago... Cum, de ce vorbesc așa? Nu simțim la teatru? Discutam și noi nițică dramaturgie universală, ce naiba?

(O cofetărie) — A, sărit mi-

că arată ca o bunică... Probabil că pentru el femeile de la șapte ani în sus sînt bătrîne... (Un magazin cu autoservire) — ...și sînt foarte hrănitori... Poate că îngrășă, dar ce conlează? Dacă aș avea eu silueta dumitale, doamnă B, aș minca un kilogram de biscuiți pe zi fără să-mi pese. Numai A, face știute pe socoteala dimensiunilor dumitale. Și încă foarte proaste — glueme, nu dimensiuni. Probabil că lui îi plac numai sifrijetele alea ca țiparii... Nu-mi amintesc exact ce a spus. Știi, omul fără umor e ca mîncarea fără sare, cum spun panamezii. Și să compari cu un butoi pe o femeie care... Nu, zău că nu mă țîn minte la cine exact se referă...

Uneori, metoda dă rezultate. Alteori, însă... (Același culoar al serviciului de plan-salarii) — ...și dacă vorbii amîndoi deodată, nu înțeleg nimic... M-ai interpretat greșit, dragă A, eu îți spuneam să ai, nu să n-ai încredere în... Cum adică, Iago?... Întreabă-l pe Shakespeare, nu pe mine, B... Care bunică?... Nu cunosc nici-o studentă din anul I... Ce butoi?... Un butoi de biscuiți?... Dragii mei, soțiile sînt ființe susceptibile, cum zic neo-zeelandezii... A! B... Au!... Fără brutalități, tovarăș!

Desene de OCT. COVACI

CUM S-A TRANSFORMAT MIELUL ÎN LEU

Și la noi există lei. E drept că nu au colții prea ascuțiți, nu au coadă (uneori), nu atacă oamenii pe stradă, ci numai în ședință. Ei de obicei îmbracă haină (blană de miel), care blană însă este lepădată urgent și înlocuită cu temuta blană de leu.

Tovarășul Mieluțu Mihai, directorul trustului 3758 construcții, e un miel. Dovada? Cînd era de trei luni și 14 zile, tăticul lui l-a pozat pe o blană de miel. Ei, și cu acest document se laudă la toată lumea cum că el e un om blind, supus ca un miel. La stîna, mieii și nici chiar oile nu fac ședință, în schimb la trustul cu pricina se fac destule. Tovarășul Mieluțu, pentru a nu fi cumva acuzat vreodată că muncește

sectar, convocă ședință chiar și atunci cînd secretaria îi cere o învoire de o oră pentru a merge la coafor. Să trecem însă peste ședințele-fulger (coafor, prime, numiri) și să ajungem la ședințele de producție. Era într-o zi de decembrie, deloc geruoasă, în care se hotărâsoarta ușilor la blocul P.P. 316 din cartierul X. Specialiștii susțineau ca ușile să fie făcute din placaj, directorul era de părere că, indiferent de pret, tot mai bine era ca aceste bannale intrări să fie făcute din stejar masiv și pe deasupra, chiar furnizite cu furnir din rădăcină detrandafir.

În fond, directorul putea să hotărască și ce a visat cu o noapte în urmă, dar el e omul muncii colective așa că a convocat o ședință chiar în biroul lui admitînd ca cei chemați (puțini) să calce cu cismele pe covor (12000 lei).

Și ședința, ca orice ședință, a început. Un amănunt în totdeauna ședințele sînt convo-

cate de director, el semnează primul convocatorul, tot el deschide ședința și, bineînțeles, o „închide” sau o „ridică”, depinde de împrejurări.

Și de data aceasta tot el a deschis-o: „Tovarăși... Un cap gindește întotdeauna mai puțin decît 30 de capete... și dacă printre noi se află și oameni cu experiență înseamnă că avem de-a face cu 40 de capete. Deci să trecem la problema ușilor. Să fie din placaj sau stejar furniruit?”

Aceasta a fost „sămînța de discuție”, adică să nu fie nevoie de un „spărgător de gheață”, ci să se intre direct în subiect.

Și s-a intrat. Inginerul Mărulescu a fost de părere că e o greșeală să se arunce atîția bani, iar maestrul Revoltatu a făcut chiar un calcul: „O ușă din placaj costă 300 lei, una de stejar furniruit 1500 lei, deci o prostie...”. Și discuțiile au durat pînă după miezul nopții cînd s-a ajuns la concluzia că: „Să nu facem risipă tovarășii...”. Hotărîrea, celor 30 de capete, plus nu știu cîte și inteligențe, a fost: „Ușile să fie făcute din placaj.”

A doua zi inginerul constructor a venit la tovarășul director cu dezul pentru uși de placaj.

Directorul s-a uitat înțîi pe fereastră, apoi la inginer și după aceea la deviz: „Și ce e asta domnule?”. „Ușile de placaj așa s-a hotărît. Știi unde sînt 30 de capete...”

„Gîndesc prost!” a apreciat el și pe loc s-a apucat să scrie cu mina lui directorială convocatorul pentru ședința în care să se analizeze problema disciplinei în muncă

GH. NEAGU

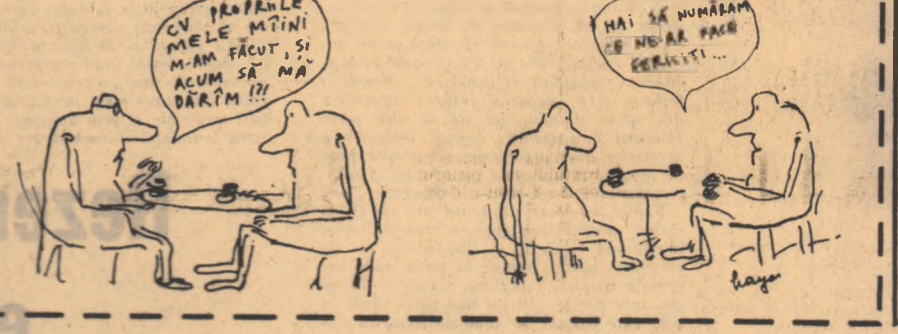
VASILE BĂRAN Convorbire telefonică RENUNȚARE

— Domnișoara Nuți?
— Nu, spuse el.
— Nu-i domnișoara Nuți?
— Nu, repetă, cu voce de bărbat.
— Dar eu vorbeam cu domnișoara Nuți!
— Și eu vorbeam cu aceeași domnișoară!
— M-ai întrerupt, domnule!
— Ce să-i faci domnule: ne întrerupem unii pe alții.

— Și unde duce drumul asta?
— Feste deal.
— Și dincolo de deal?
— Aceluși sat.
— Și dincolo de sat?
— Cîmpul.
— Și dincolo de cîmp?
— Alt sat.
— Pociroaga?
— Pociroaga.
— Și după Pociroaga?
— Cîmpul.
— Și dincolo de cîmp?
— Alt sat.
— Telești?
— Telești.
— Și dincolo de Telești?
— Cîmpul.
— Făi atunci nu mă mai duc.
— Nu te mai duc.
— Și ce faci?
— Ce să faci?
— Adică să nu mă mai duc, ce faci?
— Ce să faci?
— Să vind oț?
— De ce să vind oț?
— Săi să mă fac lîmber?
— De ce să te faci lîmber?
— Așa e. De ce să mă fac lîmber?
— Mai bine oțpar.
— Cred și eu. Mai bine oțpar.
— Și stă și acum în marginea drumului.

Desene de DAN HAYON

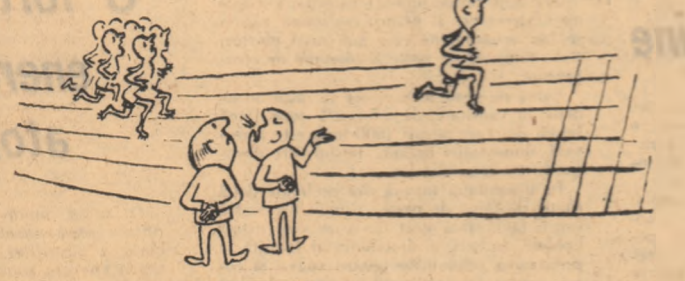

DE-ALE COPIILOR

— Mămică, vād că ai citeva fire de păr alb, obsesiv mititica. De ce ți-au ieșit?
— Din pricina necazurilor... Cînd nu sînt copii cuminiți și-și supără părinții...
— A, atunci și tu ai necăjit-o pe mama-mare... Ea are tot părul alb.
— Mititica a făcut mai frîziu o altă observație: o vămă că și părul de pe cap, ai bunicii lui, este alb ca zăpada, însă că barba își păstrează culoarea neagră. Firește a cerut explicații:
— Ei, copila mea, ți răspunse bunicul. E foarte simplu, părul de cap e mai bătrîn cu oțsprezece ani decît barba.
— Mititica vrea să știe de toate. Spiritul ei de curiozitate nu cunoaște limite. Într-o zi îi întrebă părintele:
— Tăticule, e adevărat că ciupercile cresc numai prin lacurile umede?
— Firește.

— Atunci se vede că d-nea seomădă cu umbrele.
— PROFESORUL: De ce a muzet Adam din măr?
— NICUSOR: Pentru că pe vremea lui nu existau căpțe.
— Mitică stă la bodăgă cu unul ca m gătămă care tocmai citise „edipe specială” în care era vorba de o crimă și un „alibi”:
— Năpăstora, explică-mi și mie ce este „alibi”:
— Mitică îi se atunzi la saie:
— Alibi? Este atunci cînd asasinul dovedește că a-a fost de față cînd a omorît victima.
— De ce ai cumpărat un radio rechi?
— Vreau să prind o informație de anul trecut.
— Te interesează atîta certea de telefon?
— Nu, drăgă, dar eu cînd laiu o carte nu pot s-o las pînd n-o sîfrîesc.

VINATORUL DE GREȘELI

Desen de G. BADEA

POȘTAȘUL SE AMUZĂ

La redacție sosesc și unele scrisori cărora nu le poți răspunde decît în glumă. Ceea ce facem acum.
— LICA PANAIT, student arhitectură, 20 de ani, București: Ne scrieți că în ultimul timp vă plicitiși îngrizoțiri și că, din pricina aceasta doriți să vă apucați de fumat, întrebîndu-ne pe noi ce țigări v-am recomanda.
— Să știți că am cercetat o vastă documentație privind influența tutunului asupra corpului omenesc, dar despre contribuția sa în combaterea plicitișii n-am găsit nimic. Încercați eventual cu „Snagov”.

Dacă veți juca 4-5 pachete pe zi o să dați atîția bani pe țigări încît n-o să vă mai rămînă pentru cafelele pe care spuneți că le consumați zilnic, atînd ceasuri întregi prin baururi. Și-n jelul acesta n-o să mai aveți cum să vă plicitiși!
— LILIANA C., funcționară, 22 de ani, Buzău: Dumneavoastră ne scrieți că v-ați căsătorit de curînd, că vă înțelegeți de minune cu soțul, dar că sînteți foarte îngrijorată deoarece vorbește noaptea în somn.
— Pînăretea noastră e să nu vă alarmați prea tare. Poate dacă o să-l lăsați să vorbească zina, n-o să mai vorbească noaptea.

PROVERBE

Există numeroase adevăruri pe care proverbele, cu înțelepciunea lor legendară, le afirmă și pe care viața, cu experiența ei milenară, le confirmă. Iar dacă un adevăr afirmat (vă rog să fiți atenți) poate că mult să ne pu-nă pentru toată viața. Să luăm, nu mai departe, cazul proverbului de mai sus. Ce spune el așareni? Simplu: că pe cine nu lași să moară, nu te lasă să trăiești. Să trecem însă de pe planul aparentelor la speculațiilor abstracte pe planul realităților crude și să vedem ce se întîmplă în mod concret. Nu luăm mai multe exemple. Luăm unul angor, dar grăitor.
— Într-o vară, un tip oarecare (nu dăm nici un fel de amănunte, mergem direct la esență) vine pe litoral pentru băi de soare. Într-o zi, după ce se încălzise foarte tare pe plajă, el intră în apa mării și începu să se birjonească de unul singur nu departe de geamandură. La un moment dat vede trecînd pe lângă el, înnoțînd voioșeste, un individ. Tipul își zice: „Probabil că individul e un excelent înotător, din moment ce se aventurează”. Nu trecură însă nici cinci minute și individul, care se îndepărtase doar la vreo cincizeci de metri aproximativ de geamandură, începu să des-cunoască spectacolul al apasmei de înec: scufundări repetate, mâini ridicate spre cer, ochi ieșiți din orbite, răcnete înurmate etc. Tipul vede scena și stîindu-se bun hoțitor, se duce repede la fața locului și-l întrebă:
— Ce faci, domnule?
— Domnule, mă înec, răspunde individul înnebunit.
— De ce?
— Am un circel.
— Unde?
— La picior.
— La care picior?
— La dreptul.
— Mda, e clar, spuse tipul bătrînd apa pe loc în timp ce individul lughitea masiv din lichidul în care se zăbătea. Dacă ai circel nu e bine. Cu ce pot să te ajut?
— Întrepă-mă cu un ac în picior.
— Nu am ac.
— Atunci întrepă-mă cu un bold.
— Nu am bold la mine, dar dacă aștepti, mă duc pe mal, aici am unul la reverul hainei.
— Nu pot să aștept. Mușcă-mă cu dinții de picior.
— De care picior?
— Domnule, ai un dar de a enerva oamenii prin întrebări inutile, că dacă nu ai fi în situația asta te-ai băga la fund. Mușcă-mă de piciorul drept.
— Domnule, fii calm, spuse tipul și se viră în apă, apucă bine piciorul drept al individului și mușcă cu poftă din el. Cînd ieși afară îi arătă respectivului bucată de carne pe care o rupse cu dinții.
— Uite ce bine te-am mușcat. Ți-a trecut circelul?
— Mi-a trecut, mirri! Individul plecînd spre mal. Merzi.

„Pe cine nu lași să moară, nu te lasă să trăiești”

de I. BĂIEȘU
— Pentru puțin.
După zece zile, tipul termină concediul la mare, vine acasă satisfăcut, bronzat, însurat (cunoscuse o tipă într-o zi pe plajă etc), îngrășat și a doua zi se duce la servici. Colegii îi primesc bucurosi, discută de una, de alta pentru că în final unul dintre ei să-i arunce acest amănunt:
— Știi că avem un șef nou?
— Da? ! Trebuie să mă duc să mă prezint.
— Și se prezintă imediat șefului.
— Dumneata, îi zise șeful, ai să te ocupi de azi înainte de situația zilnică.
— Va trebui s-o fac zilnic?
— Da.
— Adică în fiecare zi?
— Exact.
— Și ce să arăt în situație?
— Păi ce se poate arăta într-o situație decît o situație?
— Dar există situații și situații. Eu care situație o arăt? Situația noastră?
— Domnule, dumneata ești un timpit. Ieși afară și fă situația.
Tipul ieși, se puse pe treabă, făcu situația și se prezentă cu ea la șef. Șeful privi situația și spuse:
— Dumneata ești un incapabil. Eu ți-am spus faci o situație și dumneata mi-ai făcut o situație. Cum poți fi atît de

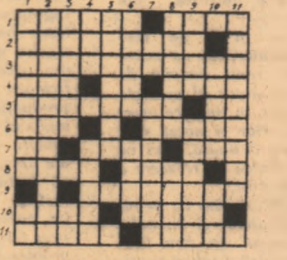
timpit? Ieși afară! Începînd de azi ești retrogradat.
Tipul ieși afară distrus sufletește. Cînd intră în birou colegii se sesizară de starea lui morală. Unul care îi era mai intim îl întrebă:
— Ce e cu tine?
— Dragă nu știu ce are șeful-ăsta nou cu mine că nu mă lasă să trăiesc. Are o boală groznică pe mine. Mă urăște ca o fiară, mi-a respins toate situațiile. De ce? De ce nu se leagă și de voi? De ce se leagă tocmai de mine?
— Toți colegii căzură pe gânduri. Într-adevăr, de ce îl persecuta șeful numai pe omul acesta? Ce avea cu el?
— Ascultă, zise la un moment dat un funcționar cunoscut pentru bogata lui experiență de viață, tu ai salvat vreodată pe cineva de la moarte?
— Da, am salvat de la înec pe un individ la mare.
— La du-te și uită-te bine la șef. Nu cumva e el individul?
— Tipul își făcu de lucru cîteva minute prin biroul șefului, vreme în care se uită foarte atent la acesta.
— El e, spuse palid cînd se întoarse în mijlocul colegilor.
— Eram sigur, spuse colegul respectiv. Dă-ți imediat demisia și caută-ți alt serviciu.
— De ce? Întrebă tipul, mai palid decît înainte.
— Păi tu nu știi proverbul?

CU ȘI FĂRĂ VALOARE

Vertical 1) Ține de captivitate — Vitamină. 2) Cam de aceeași valoare (pl.) — Soră mare — În giuvaier! 4) Aria toreadorului — A impune. 5) Vă sări. 6) Buna ei funcționare, lucrul cel mai de valoare în procesele vitale ale organismului — Drum de fier. 7) Mitos — Cu multe lacrimi. 8) Nehotărît — A duce greutățile. 9) Erou al coridei — Pieptar țărănesc. 10) Era o valoare — Cureauă de meșină. 11) Ora la care lumina își pierde valorile.
Dr. DOREL ȘOR

Orizontal 1) Lucruri de preț — Ceva de valoare morală. 2) A cădea în lună. 3) Emite valori spirituale (pe canal). 4) Emil nul! — Emi nu-i! — Dat cu suflet. 5) Dată într-o parte — Puțin din mult! 6) Diminutiv feminin — Pe umerii lui e tot greul. 7) Ține — Monedă — Pu-

ternic prin stringere. 8) N-au nici un dumnezeu! — Bivoli din Tibet. 9) Ține cont. 10) Exprimă o valoare — Lucreză cu un metal de mare valoare. 11) Răpitor de comori — N-are nici o valoare!

Vertical 1) Ține de captivitate — Vitamină. 2) Cam de aceeași valoare (pl.) — Soră mare — În giuvaier! 4) Aria toreadorului — A impune. 5) Vă sări. 6) Buna ei funcționare, lucrul cel mai de valoare în procesele vitale ale organismului — Drum de fier. 7) Mitos — Cu multe lacrimi. 8) Nehotărît — A duce greutățile. 9) Erou al coridei — Pieptar țărănesc. 10) Era o valoare — Cureauă de meșină. 11) Ora la care lumina își pierde valorile.
Dr. DOREL ȘOR

UMOR • SATIRĂ • UMOR

DIVERSIUNE

Alcibiade, ambițiosul general athenian, avea un cîine de-o frumusețe neobișnuită pe care îl cumpărase pe un preț mare. Într-o zi, îi tăie coada, ceea ce făcu pe prietenii lui Alcibiade, să-l dezaprobe și să-i spună că toată lumea îl copiează cu sarcasm pentru această faptă.

me o bi- o o

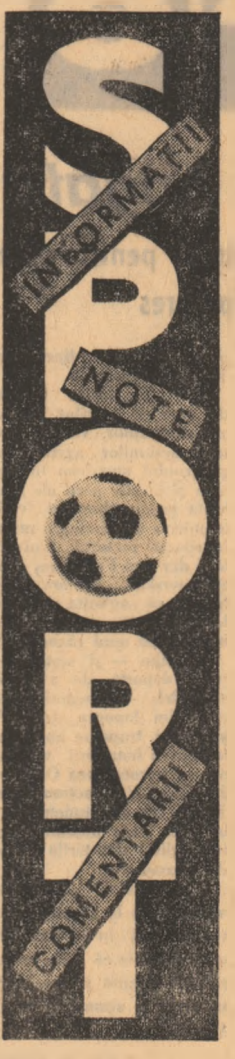
PREFERINȚA

Un tîndr poartă se prezintă la Malherbe ca să știe de la el care din cele două sonete pe care le compusese era bun. Malherbe citi primul sonet: Îmi place mai mult celăilalt, zise el, fără să mai vrea să citească pe cel de-al doilea.

PRINSOARE CIȘTIGATĂ

Scipione-Africanul, care pierduse un ochi în bătălia de la Zama, se prinsu cu unul din generali săi că vedea mai bine decît el. Prinsora era primită. „Am cîștigat, spuse Scipione, căci vād la tine doi ochi. În vreme ce tu nu vezi la mine decît unul singur!”

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

Mexic, sediul celei de-a XIX editii a Jocurilor Olimpice care vor avea loc anul acesta, a fost...

prin intermediul filmelor. Din aceasta cauza se considera ca tara noastra insemna numai pistole, tequila, charros si cintece...

o data Juarez - iar Mexic, prietenul pacii si fraternitatii, intre toate popoarele lumii, considerata aceasta nu numai o deviza ci o lege sacra...

fost de netrecut pentru el. Nici un obstacol nu va fi de netrecut. Obtinind dreptul sa organizeze J.O. Mexicul a fost victima primelor atacuri din cauza altitudinii...

general, chestiunea fiind in prezent rezolvata in mod satisfactoriu la recenta reuniune de la Lausanne.

MEXIC - gazda celei de a 19-a OLIMPIADE

Articol special pentru "Scintea tineretului" de SALVADOR GONZALES RUZ, vicepresedinte al A. I. P. S.

nostru a adoptat de Comitetul Olimpic la Grenoble cind a fost acceptata Africa de sud sa participe la Olimpiada...

transport rapid spre toate punctele orasului care se afla intr-o vale cu o pozitie geografica de un pitoresc incompasabil...

poarelor lumii. Cu brațele deschise asteptă vizita iubitorilor sportului, a sportivilor, artiștilor, sculptorilor, a vizitatorilor. El vrea să arate tuturor acestora că Mexicul, din filme...

Zilnic 15 minute dăruite

Cu asistentul universitar DUMITRU HITRU de la catedra de atletică grea a I.C.F.

Exercițiile pentru abdomen și spate se pot efectua atât cu mijloacele recomandate (greutăți mici și extensoare) cât și folosind exerciții izometrice...

SĂNĂTĂȚII FORȚEI FRUMUSEȚII

Intreaga sa existență este o plină via de ostenitate, de curaj și mai puțin de încredere și de încredere și de încredere...

Dacă n-ar fi echilibrul mediocrității

Dacă fotbalul nostru n-ar fi încă impresionat de propria mediocritate, naționala ar fi trebuit să învingă la Linz...

AVANCRONICA

fășurare - ar trebui să bată la Pitești. Dar nu cred că va fi așa. F.C. Argeș își înnoadă, prin meciul de miune, ultimele speranțe pentru titlu...

ANUNCIEREA CONGRESULUI A. I. P. S.

Vineri au luat sfârșit lucrările celui de-al 32-lea Congres al Asociației Internaționale a Presei Sportive...

"Cursa munților"

Tradiționala competiție ciclistă "Cursa Munților", organizată de clubul sportiv "Dinamo", a început ieri la Sinaia...

SĂPTĂMINA VIITOARE PE ECRAE

Studioul cinematografic București prezintă pe: Sebastian Papaian, Mariela Petrescu, Ana Széles...

un film de Geo Saizescu Cu: Octavian Cotescu, Constantin Bălărețu, Puiu Călinescu, Mihai Fotino...

ETICA MUNCII INTELLECTUALE

(Urmare din pag. 1)

față de om și de adevăr constituie o mare problemă. Incontestabil, deciziile - pentru profilarea personalității, dar care nu pot fi...

Stilinta a fost și continuă să fie slujită de oameni cu înzestrare superioară, capabili de o totală dăruire și ostenitate în căutarea pasiunii de adevăr...

Abdicările de la adevăr, de tipul celor menționate - chiar accidentale fiind - constituie în esență forme ale unei înstrăinări care poate produce prejudicii sociale...

INFORMAȚII • INFORMAȚII

Faza republicană a concursurilor școlare pe specialități

Duminică dimineața începe faza republicană a concursurilor de matematică, fizică - chimie și limba română ale elevilor din licee...

Informații

frunța colegilor lor: pasiune pentru știință și perseverență în studiu. Ca la orice întreprindere, numărul premianților este limitat...

de peste hotare

Paris - locul întâlnirii dintre reprezentanții R. D. Vietnam și S. U. A.

HANOI 3 (Agerpres). — Agenția V.N.A. a transmis textul unei declarații a Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam cu privire la nivelul, locul și data convorbirilor oficiale dintre R. D. Vietnam și Statele Unite.

După cum se știe, se spune în declarație, pentru rezolvarea justă a problemei vietnameze, poporul vietnamez a adoptat o poziție fermă, și anume declarația în patru puncte a guvernului R. D. Vietnam și programul politic al Frontului Național de Eliberare din Vietnam de sud. Referindu-se la răspunsul dat de guvernul R. D. Vietnam la declarația președintelui S.U.A., răspuns în care își arată limpede poziția față de problema convorbirilor, precum și hotărârea de a desemna un reprezentant pentru a stabili contacte cu reprezentantul S.U.A., declarația arată: Din cauza atitudinii lipsite de seriozitate a guvernului S.U.A., contactele care urmează să ducă la tratative între cele două părți nu au început încă. După ce și-a exprimat „hotărârea de a se duce oricând” pentru convorbiri cu Hanoiul, președintele S.U.A. a formulat condiții după condiții pentru desemnarea locului, cu scopul de a respinge locurile propuse de R.D. Vietnam — Pnom Penh și Varșovia. Partea americană a propus, de asemenea, locuri incompatibile cu propriile sale condiții.

În fața tacticii de târâșoare la care au recurs S.U.A., guvernul R. D. Vietnam este de părere că ar trebui să înceapă imediat convorbiri oficiale. Guvernul R. D. Vietnam a hotărât să numească pe ministrul Xuan Thuy drept reprezentantul său, care să înceapă convorbiri oficiale cu reprezentantul guvernului S.U.A., pentru a hotărî împreună cu partea americană încetarea ne-

condiționată a raidurilor de bombardament americane și a tuturor celorlalte acte de război întreprinse împotriva R. D. Vietnam, și apoi să înceapă convorbiri despre alte probleme de interes pentru ambele părți. Guvernul R. D. Vietnam salută hotărârea guvernului francez de a oferi Parisul ca loc pentru convorbiri. Între R. D. Vietnam și Statele Unite, așa cum a declarat ministrul de externe francez, Coevre de Murville, la 18 aprilie 1968.

Guvernul R. D. Vietnam consideră că Parisul, întocmai ca Pnom Penh și Varșovia este un loc adecvat pentru convorbiri oficiale între cele două părți. Aceste convorbiri oficiale vor putea începe la 10 mai 1968 sau cîteva zile mai târziu.

Guvernul S.U.A. trebuie să reacționeze afirmativ la atitudinea de bunăvoință a guvernului R. D. Vietnam și să pună capăt tuturor tacticilor de târâșoare, așa încât convorbirile oficiale să poată începe la o dată apropiată.

În încheiere în declarație se afirmă că atât timp cât Statele Unite își continuă cu îndărătnicie războiul din agresivitate, poporul vietnamez își va strînge rîndurile, hotărît să lupte pînă la victoria totală pentru independența și libertatea patriei, pentru pace în Asia de sud-est și în lume.

WASHINGTON 3 (Agerpres). — Președintele S.U.A., Lyndon Johnson, a anunțat vineri la o conferință de presă că guvernul R. D. Vietnam a fost informat că „data de 10 mai și alegerea Parisului ca loc de convorbiri sînt acceptabile pentru Statele Unite”. El a adăugat că „aceasta nu este decît un pas” și a precizat că S.U.A. vor menține stricte consultări în toate etapele cu aliații lor.

Agențiile de presă menționează că trimisul Statelor Unite la convorbiri va fi Averell Harriman, ambasador cu încredințare specială.

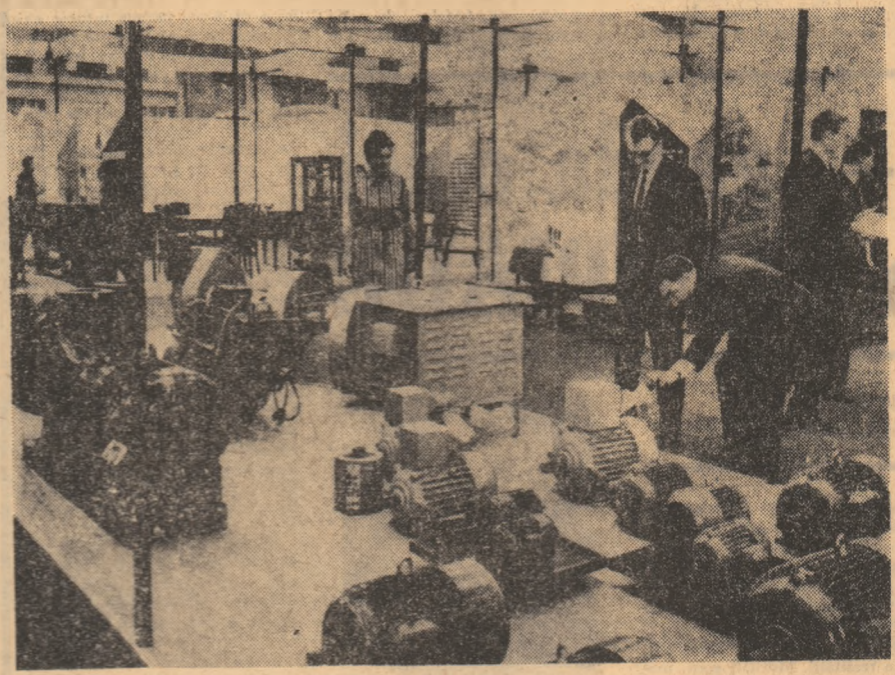
NEW YORK 3 (Agerpres). — Acordul dintre Republica Democrată Vietnam și Statele Unite de a ține convorbiri preliminare la Paris începînd de la 10 mai va fi salutat în lumea întreagă, se arată într-o declarație dată publicității de secretarul general al O.N.U., U Thant.

U Thant și-a exprimat satisfacția în legătură cu acest eveniment încurajator, care desigur este doar un prim pas, nu este mai puțin vital și indispensabil.

NEW YORK 3 (Agerpres). — În cadrul Consiliului de Securitate au avut loc noi dezbateri pe marginea plîngerii Iordaniei privind parada militară israeliană din orașul Ierusalim. Secretarul general al O.N.U., U Thant, a prezentat un raport în care se arată că Israelul a încălcat rezoluția Consiliului de Securitate adoptată în unanimitate la 27 aprilie în care se cerea contramandarea acestei parăzi militare.

Agentele de presă transmit că Israelul nu a ținut, de asemenea, seama nici de nota secretarului general al O.N.U., adresată guvernului Israelului prin care se arată că organizarea acestei parăzi militare constituie o violare a acordurilor de armistițiu din 1949 și a rezoluției Consiliului de Securitate din iunie 1967 privitoare la statutul Ierusalimului. La 2 mai s-a desfășurat la Ierusalim, în prezența oficialităților israeliene, o paradă militară care a provocat proteste în țările arabe. Gestul israelian a provocat, de asemenea, dezaprobarea Consiliului de Securitate.

Joi noaptea, Consiliul de Securitate a adoptat în unanimitate o rezoluție în care „deplin profund faptul că Israelul a nesocotit rezoluția din 27 aprilie și a organizat la 2 mai paradă militară la Ierusalim”.

Tirgul internațional de la Bruxelles — Aspect de la standul românesc

Sosirea la Tunis a delegației C. C. al P. C. R.

Delegația C.C. al P.C.R., condusă de tovarășul Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Economic, a sosit la Tunis. Pe aeroport, delegația a fost salutată de Mohamed Savah, membru al Biroului politic al Comitetului Central al Partidului Socialist Desturian și de alte persoane oficiale.

Au fost, de asemenea, prezenți membrii ambasadei Republicii Socialiste România la Tunis.

Tovarășul Manea Mănescu și ceilalți membri ai delegației române au avut întrevăderi cu Mohamed Sayad și cu Sadok Mokadem președintele Adunării Naționale din Tunisia.

Sesiunea O.N.U.

La O.N.U. a fost dat publicității proiectul unei rezoluții care a fost depusă la secretariatul Comitetului Politic. Acest document, avînd caouătoare 20 de țări (S.U.A., U.R.S.S., Anglia, Finlanda, Olanda, Austria, Irak, Bulgaria, Mongolia, Polonia, Irlanda, Islanda, Danemarca, Norvegia, Maroc, Cehoslovacia, Canada, Ungaria, Siria, Iran), recomandă Adunării Generale să probeze textul tratatului de neproliferare, cere guvernelor depozitare să deschidă tratatul spre semnare și ratificare cît mai curînd posibil și cere, de asemenea, Comitetului celor 18 de la Geneva să continue fără întârziere negocierile privind adoptarea unor măsuri efective în vederea încetării cursei înarmării nucleare și înfăptuirii dezarmării nucleare, precum și în vederea încheierii unui tratat de dezarmare generală și totală sub un control internațional efectiv.

În intervenția sa reprezentantul Nepalului, Padma Khatri, a exprimat numeroase obiecții față de proiectul tratatului de neproliferare subliniind că el trebuie să conțină asigurări care să nu lase nici o îndoaială că țările nucleare vor fi ferite de pericolul unor atacuri cu arme nucleare.

În ședința de vineri dimineața, primul a luat cuvîntul reprezentantul Cehoslovaciei, Milan Klenzak, care a arătat că țara sa se pronunță pentru încheierea grabnică a tratatului de neproliferare a armelor nucleare. Referindu-se

la problema „securității statelor nenucleare”, vorbitorul a arătat că „unele state nenucleare nu au fost satisfăcute pe deplin de propunerea privind garanțiile unilaterale, iar Cehoslovacia consideră că o soluție mai potrivită ar fi un angajament al țărilor nucleare de a nu folosi armele nucleare împotriva statelor care nu posedă asemenea arme”.

Pentru respingerea tratatului de neproliferare s-a pronunțat în intervenția sa reprezentantul Albaniei, Halim Budo. El și-a exprimat părerea că acesta „nu constituie o măsură de dezarmare” și „nu prevede reducerea stocurilor de arme nucleare”. Albania, a subliniat vorbitorul, „se pronunță pentru totala interdicție a folosirii armelor nucleare și distrugerea totală a acestor arme”.

Ministrul afacerilor externe al Braziliei, Jose Pinto, care a luat cuvîntul în așezarea ședinței, a exprimat că „proiectul acceptabil în ce privește obligațiile mutuale ale celor cinci puteri nucleare și cele ale națiunilor nenucleare și nu reușește să includă nici un angajament real și palpabil din partea celor cinci puteri nucleare de a proceda la dezarmarea nucleară totală sau parțială”.

De aceea, textul, în forma sa actuală nu vine în întîmpinarea intereselor și depunerilor țărilor care nu posedă arme nucleare și conține deficiențe serioase.

Întrevăderi ale președintelui Adunării Generale, Corneliu Mănescu

Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, a avut în ultimele zile numeroase întrevăderi cu șefii ai delegațiilor participante la lucrările sesiunii reușite.

El a primit la Palatul Națiunilor Unite, pe Mitchell Sharp, ministrul afacerilor externe al Canadei, Mohamed El Kony, reprezentantul permanent al R.A.U., președintele pe luna în curs al grupului țărilor africane, Marcon Quesada, reprezentantul permanent al Cubei, Mehdi Vakil, reprezentantul permanent al

Iranului, Anton Vratusa, reprezentantul permanent al Iugoslaviei, Privado Jimenez, locuitor al reprezentanților Filipinelor, președintele pe luna în curs al grupului țărilor asiatice.

Au fost abordate cu acest prilej, probleme privind desfășurarea lucrărilor sesiunii reușite a Adunării Generale a O.N.U.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

„Avem în fața noastră tineri, băieți și fete, în stare de minie cronică și de revoltă permanentă. Ei nu nutresc decît indignare și dispreț pentru societatea actuală și instituțiile bazate pe ea. Ei denunță ordinea burgheză intruchipată de această societate, marginalizată, închisată, hiocratizată, supusă dominației hanului. Ei se desolidarizează față de această ordine”.

Așa aprecia cotidianul francez LE FIGARO starea de spirit actuală a tineretului din multe țări occidentale, lupta pe care aceia o duc pentru a se „desolidariza față de societate”, „supusă dominației hanului”. Printre acestea, sînt binecunoscute recente manifestările ale tineretului vest-german, și în primul rînd a studenților, în urma atentatului săvîrșit împotriva lui Rudi Dutschke. Protestînd împotriva tentativei de asasinat, studenții și-au arătat, totodată, — scrie ziarul amintit — nemulțumirea față de condițiile de muncă și de existență pe care le au, față de caracterul necorespunzător al localurilor.

pe scurt

TODOR JIVKOV, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, a primit la 3 mai delegația cooperativelor agricole de producție din satul Scornicești care face o vizită în Bulgaria la invitația gospodăriei agricole cooperative de muncă din satul Plavei.

În aceeași zi, membrii delegației au fost primiți și de Grigor Stolicov, prim-secretar al Comitetului județean al P.C.B.-Sofia.

Întrevăderile la care a luat parte și Nicolae Bilejan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Sofia, s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Membrii delegației au asistat la manifestația de 1 Mai a oamenilor muncii din Sofia, iar joi au fost oșpeții comunei Plavei, unde la casa de cultură a fost organizată o seară a prieteniei româno-bulgare. Au fost de față Nicolae Bilejan și membri ai ambasadei.

LA 3 MAI s.e. Alexandru Tulon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Congo, a prezentat scrisorile de acreditare președintelui Alphonse Massamba-Debat. La solemnitate au asistat Nicolas Moudjo, ministrul afacerilor externe al Republicii Congo, Julien Bukamba și Maurice Ognany, membri ai Biroului Politic al Mișcării Naționale a Revoluției precum și înalți funcționari de stat.

Ambasadorul român a fost însoțit de membrii ambasadei.

După ceremonia prezentării scrisorilor de acreditare, între președintele Republicii Congo și ambasadorul Republicii Socialiste România a avut loc o convorbire cordială.

CONFERINȚA Națiunilor Unite pentru codificarea principiilor de drept internațional referitoare la tratate, convocată în prima sa sesiune la Viena, la 26 martie, își continuă lucrările. La discuțiile cu privire la articolul 49 al proiectului de convenție, care prevede că este nul orice tratat

conducerea U-2 poliștilor, care au arestat aproximativ 700 de studenți, numeroși alți studenți au hotărît să continue greva în semn de protest împotriva intervenției poliției.

Politiștii Columbia au avut loc la Universitățile de stat din Ohio, Pennsylvania, bucurîndu-se de un deosebit succes.

Întrevăderi ale președintelui Adunării Generale, Corneliu Mănescu

În cadrul lucrărilor Comitetului numărul doi, delegatul român, Constantin Anghelcuș, a vorbit despre necesitatea și importanța coordonării eforturilor comunității internaționale în domeniul dezvoltării industriale.

Primăvară bogată

Aspecte din lupta tineretului pentru pace, democrație și progres

structura învechită a universităților, de severitatea disciplinei lor care interzice discuțiile politice unor tineri avînd în mare parte între 23 și 30 de ani.

Motive asemănătoare au determinat și revoltă studenților italieni. Se știe că zilele trecute, la Roma, aceste revolte au cunoscut o puternică recrudescență. După cum transmite din capitala italiană un corespondent de presă, nemulțumirile tineretului universitar au creat în Italia o situație explozivă care nu poate fi reglementată prin măsuri forte, întrucît agitațiile sînt doar lațura exterioră a unui proces mai profund.

Ne-am oprit, pentru Europa, la mișcarea tineretului vest-german și a celui italian. Dar, în multe alte țări ale vechiului continent, acțiunile organizate de tineri pot fi evidențiate.

În Spania, mișcarea tineretului din Japonia împotriva prezenței trupelor americane, împotriva înarmării nucleare, pentru retrocedarea Okinawei, de către S.U.A., acțiunile anti-dictatoriale ale studenților de la Seul, largă mișcare anti-colonialistă din țările în curs de dezvoltare.

Săptămînalul „L'Express”, referindu-se la această primăvară bogată în acțiuni tineret, sublinia că „din această agitație intensă și prelungită se naște o atmosferă revoluționară”.

ION D. GOIA

gului sînt prezentate produse ale industriei ușoare, alimentare, constructoare de mașini. Tirgul va fi deschis pînă la 14 mai.

OBSERVATORUL naval american din Washington a raportat că asteroidul Icar, un fragment de stîncă cu un diametru de aproximativ 1 000 metri, a trecut la 200 milioane kilometri de Soare și se îndreaptă cu toată viteza spre Pămînt. La 15 iunie, asteroidul Icar se va afla la o distanță de 6,5 milioane kilometri de Pămînt.

Astronomii consideră că distanța de la Pămînt la Icar este mult prea mare pentru a exista temeri legate de o eventuală ciocnire.

UN SONDAJ întreprins în rândurile studenților din peste 1 000 de facultăți și colegii americane, cu privire la popularitatea diferitelor candidați la alegerile prezidențiale din S.U.A., a indicat că favoritul tineretului universitar american este la ora actuală senatorul democrat Eugene McCarthy. El a primit 285 988 voturi, față de 213 832 cite au fost acordate altui candidat democrat, senatorul Robert Kennedy. Festivalul tineretului universitar american este la ora actuală senatorul democrat Eugene McCarthy. El a primit 285 988 voturi, față de 213 832 cite au fost acordate altui candidat democrat, senatorul Robert Kennedy. Festivalul tineretului universitar american este la ora actuală senatorul democrat Eugene McCarthy. El a primit 285 988 voturi, față de 213 832 cite au fost acordate altui candidat democrat, senatorul Robert Kennedy.

LA BRNO s-a deschis tradiționalul Tirg de bunuri de larg consum la care expun 361 de întreprinderi și cooperative de producție din Cehoslovacia. Pe o suprafață de 87 000 metri pătrați, în diferitele pavilioane ale tir-

Geneva

Dezbaterile privind dezvoltarea industriei

Lucrările sesiunii Consiliului Dezvoltării Industriale continuă cu dezbaterile în Comitetul numărul 1 a programului de activitate al Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltarea Industrială (O.N.U.D.I.) pe anii 1968 și 1969 și a problemelor privind coordonarea activității O.N.U.D.I. cu cea a altor organizații internaționale — în Comitetul numărul doi.

Luînd cuvîntul în cadrul Comitetului numărul 1, reprezentantul român, prof. univ. dr. N. N. Constantin, a arătat rolul ce revine O.N.U.D.I. în promovarea și facilitarea industrializării în zîm rapid a țărilor în curs de dezvoltare și a subliniat că această organizație, de comun acord cu guvernul respectiv, trebuie să sprijine țările în curs de dezvoltare, pentru ca fiecare țară să-și poată elabora și realiza o strategie proprie a industrializării, potrivit condițiilor și necesităților sale specifice. Evident, deciziile priorităților aparține în mod suveran guvernelor respectivelor.

Referindu-se la activitatea O.N.U.D.I. în domeniul cercetării și analizei economice, reprezentantul țării noastre a relevat necesitatea ca în studiile sale O.N.U.D.I. să reflecte experiența pozitivă a tuturor țărilor și a șansa reală în realizarea obiectivelor de dezvoltare, contribuind la această activitate.

În cadrul lucrărilor Comitetului numărul doi, delegatul român, Constantin Anghelcuș, a vorbit despre necesitatea și importanța coordonării eforturilor comunității internaționale în domeniul dezvoltării industriale.

Zimbabwe luptă pentru libertate

Intensificarea acțiunilor patrioților rhodesieni • Temeri la Salisbury și Pretoria • Regimul lui Smith „în alertă generală”

Carlo Laurenzi, trimisul special al lui CORRIERE DELLA SERA își începe astfel corespondența din Salisbury: „Rhodesia din această primăvară este cu totul alta decît aceea pe care am cunoscut-o în toamna lui 1966. Este o țară în stare de alertă generală”.

Politia militară patrulează în permanență pe străzile orașelor. Toate șoselele se află sub control militar. Șoseaua care duce spre Zambia a fost închisă total traficului civil. Helicoptere înarmate și reactoare Canberra ale lui Rhodesian Air Force brăzdează văzduhul de-a lungul văii fluviului Zambezi. Guvernul Smith a decretat starea excepțională pe întregul teritoriu și a chemat sub arme contingente suplimentare.

Atunci cînd, în începutul lui martie rasiștii sud-rhodesieni au executat cinci patrioți africani, ministrul justiției de la Salisbury, Lardner Burke spunea ziariștilor: „Nimeni nu știe dacă spînzurarea lor (a celor cinci patrioți — n. n.) va fi înna guerilă. S-ar putea ca efectul să fie contrar”. Efectul a fost, într-adevăr,

contrar. Execuțiile de la Salisbury nu numai că nu au timorat dar au avut ca efect intensificarea luptei de eliberare. „În-signele ca inscripțiile Zimbabwe reprezentînd figura popularului conducător african Nkomo pot fi înfăptuite acum la mulți africani — scrie Carlo Laurenzi în CORRIERE DELLA SERA. In-scripții Zimbabwe au apărut încrustate, pentru prima oară și pe pomii din centrul capitalei. E un simbol al escaladării revoltei”.

Între 15 martie și 15 aprilie au fost semnate în comunicatele oficiale guvernamentale douăzeci și patru de ciocniri între forțele patrioților și armata lui Smith. „Specialiștii militari din capitala rhodesiană — scrie reporterul italian în corespondența amintită — nu-și ascund îngrijorarea față de turnura operațiunilor: nu mai este vorba în vara anulului trecut de infiltrațiile unor grupe de comandanți africani și de atacuri ale unor întregi unități bine instruite și înarmate”.

O unitate a forțelor patrioțice de țară a două batalioane a

localității Banket, la 90 kilometri de Salisbury a fost distrusă o întreagă tabără militară și au fost ucis 60 de militari din forțele de securitate ale guvernului Smith. În regiunea de nord-vest trupele guvernamentale au pierdut într-o săptămîină în cîteva ambuscade peste 150 de oameni. Cel mai puternic atac al forțelor patrioțice a fost înregistrat la 18 aprilie, cînd unul din principalele centre militare ale guvernului Smith, centrul de trupe motorizate de la Helvis a fost supus unui tir de mortiere.

Soldați al regimului Smith patrulînd în preajma unui sat „Pe un vulcan...”

Un element nou îl constituie atacurile asupra centrelor administrative din zonele rurale. Prin acordarea de privilegii căpeteniilor tradiționale de triburi, Ian Smith a încercat să mențină controlul și „caboul” la sate. Explozia nu a putut însă, firește, să fie evitată. În februarie muncitorii africani de pe trei plantații din nordul țării au alungat fermierii albi și autoritățile administrative din respectivele districte. De atunci asemenea acte de revoltă s-au înmulțit. Situația a atins, nu asemenea grad de gravitate încît actualmente familiile fermierilor albi sînt „regrupate” în orașe iar la Salisbury se vorbește despre crearea unui sistem de „sate strategice” după modelul american din Vietnam, sistem care să asigure menținerea prin forță militară a marilor latifundii și plantații. Într-o declarație pentru presa națională, însă, inexorabila creștere a valului mișcării de eliberare națională. „Am sentimentul precis că stîm pe un vulcan” — spunea într-o convorbire cu un ziarist de la revista vest-germană DER SPIEGEL, Leo Richards, lider al partidului lui Smith „Frontul Rhodesian”. E un sentiment firesc pentru protagoniștii unui regim rasist, minoritar, care încearcă să împună continuarea dominației unei părți subțiri de coloni asupra unei populații majoritare africane.

Temerile cresc nu numai la Salisbury ci și la Pretoria. Alianța rasiștilor încearcă să reprime mișcarea rhodesiană de eliberare. Într-o declarație comună a Uniunii Poporului african Zimbabwe (ZAPU) și a Congresului Național African (A.N.C.) se arată că peste 1 700 de soldați și ofițeri ai forțelor armate regulate ale R.S.A. se află pe teritoriul Rhodesiei pentru a ajuta regimu-

EM. RUCAR